

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

BORGERDYDSKOLEN PAA CHRISTIANSHAVN.

1862.

DANSKE OG NORSKE LÆSESTYKKER, 1.

SAGN OG EVENTYR.

FØRSTE AFSNIT AF DANSKE OG NORSKE LÆSESTYKKER,
TIL SKOLEBRUG I SVERRIG.

INDBYDELSESSKRIFT

TIL

AFGANGSPRØVERNE FOR STUDERENDE OG REALDISCIPLE
OG AARSPRØVEN

I BØRGERDYDSKOLEN PAA CHRISTIANSHAVN,

fra 2den til 9de Juli og fra 17de til 21de Juli 1862.

UDGIVET TILGEMED SKOLEEFTERRETNINGER

AF

Prof. MARTIN HAMMERICH,
SKOLENS FORSTANDER.

KJØBENHAVN.

LOUIS KLEINS BOGTRYKKERI.

1862.

FORORD.

Ved Udgivelsen af danske og norske Læsestykker, til Skolebrug i Sverrig, af hvilke jeg her som Prøve meddeler det 1ste Afsnit, forudsættes, ligesom ved de tidligere udgivne »Svenske Læsestykker«, at det hører til Almeendannelse for Svenske at forstaae Dansk og Norsk som for os at forstaae Svensk, og at den fornødne Veiledning heri bliver et Led af Underviisningen i Modersmaalet, navnlig i Skolernes høiere Mellemlasser. Det er da den første Fordring, at Læsestykkerne give de gjængse Gloser fra Sprogets forskjellige Ordgrupper, og at de efter Indhold passe for 14-16 Aars Alderen; næst dette Hovedhensyn, men i Medfør deraf: at de samlede aabne et Indblik i de to Landes Natur, Folk, Historie, Cultur, og dette saavidt muligt ved Hjælp af Hovedforfatterne i Videnskab og Digtekunst, som de fatteligste og læseligste, saa at altsaa Udvalget tillige bliver en Række Billeder af Land og Folk og en Samling Prøver af Folkelitteraturen, saavidt den har formet sig. Efter disse Grundsætninger maa en tydsk, en fransk, en engelsk, en svensk, en dansk-norsk Læsebog, om end anlagte efter selvsamme Plan, dog i Emner, Stil og Grundtone blive ligesaa forskjellige indbyrdes, som de Litteraturer og de Lande og Folk, hvis Sprog derved skal læres.

De danske og norske Læsestykker har jeg tænkt at fordele i følgende Afsnit: 1. Sagn og Eventyr, 2. Livsbilleder, 3. Naturskildringer, 4. Historiske Skildringer, 5.

Culturhistoriske Meddelelser, 6. Digtekunst; derefter en kort Udsigt over den fælleds og særlige Litteraturhistorie samt nærmere Oplysninger om Læsestykkernes Forfattere; som Indledning det Nødvendige om Udtale og Sprogbygning; ved Læsestykkerne Ordforklaringer under hver Side. I Texten følges i det Hele taget Forfatterens egen Retsskrivning; Indledningen og det litterærhistoriske Tillæg bliver selvfølgelig at meddele paa Svensk. Af Prof. Ek og flere Venner i Lund har jeg faaet Tilsagn om Ordforklaringerne m. m., en Medvirkning, som under Universitetsferien ikke har kunnet komme fuldstændig i Gang; de nedenfor vedføjede maae nærmest tjene til at tydeliggjøre Planen.

SAGN OG EVENTYR.

FØRSTE AFSNIT AF DANSKE OG NORSKE LÆSESTYKKER,

TIL SKOLEBRUG I SVERRIG.

DEN HELLIGE ANDERS.

(*J. L. Heiberg: Digte.*)

Der var engang i længst forsvundne Dage
I Slagelse en Præst, som Anders hed.
I Dyd og Fromhed ei han havde Mage,
Han forestod Sanct Petri Menighed.
Ham længtes til Jerusalem at drage,
Og knæle ved sin Frelzers Gravhøi ned.
Thi drog han bort fra Herthas grønne Skove,
Selv tolvte Mand, hen over mørken Vove.
Den lette Snekke skjød sig hurtigt frem,
De seiled dagligen et mægtigt Stykke,
Og naaned snarlig til Jerusalem,
Og takked Gud for deres gode Lykke.
Til Christi Grav de strax begave dem,
At løses fra de Synder, som dem trykke.
Med fromme Taarer Frelseren de bade,
At Synderne han vilde dem forlade.
Da nu Husvælelse og Trøst de finge,
Gik de fra Graven, og forlode den.
Til verdslig Dont de Pillegrimme ginge,
Men Anders vendte dagligen igjen.
Hvergang som Klokkerne til Messe ringe,
Saa vandrer han til Jesus-Graven hen.
De Andre tabe sig i jordisk Handel,
Han tænker blot paa Jesu Christi Vandel.
Sær da Skærtorsdag og Langfredag kom,
Da kunde han sig ei fra Graven skille.

1. knæle knäböja. — 2. forlade förlåta. — 3. forlade öfvergifva, lemna. Dont bestyr. — 4. sær (især) isynnerhet.

Da mon han Jesu Lidelser og Dom
 Med fromme Taarer sig for Øie stille:
 Gethsemane med Petrus, Judas, som
 Forraadte ham; hvordan han bar saa stille
 Det bittere Kors, den tunge Martyrkrone,
 Hvorved han maatte Gud med os forsone.

Den næste Dag forsvandt, og Solen stod
 Nu Paaskemorgen over Havets Flade.

Da kom de Andre: Vinden er os god,
 Nu maa vi strax Jerusalem forlade!
 Saa raabte de med Munterhed og Mod,
 Og Anders om at skynde sig de bade.
 Vel, svared Anders, jeg vil ikke dvæle,
 Dog lad os først engang ved Graven knæle.

Nei, raabte de, det blive vil for silde;
 En Time fast har Solen været oppe;
 Nu kan vi ei med Knælen Tiden spille. —
 Saa vandrer da iforveien til Joppe,
 Var Anders Ord, om ei I bede ville.
 Jeg ventes under hine Palmetoppe,
 Hvor efter Torsdags- og Langfredags-Sorgen
 Jeg Glæden nyde vil paa Paaskemorgen.

Saa talt, han vandrede til Graven hen;
 Der var en Sværm af fromme Mænd tilstede;
 Den kjendte Anders, og han kjendte den,
 Thi dealte han med den sit Hjertes Glæde.
 Han talte for den om Opstandelsen,
 Og læste Messer og af Fryd mon græde.
 Da sagde han Farvel, og gik til Joppe,
 Men Solen høit paa Himmelen var oppe.

Da did han kom paa lysen Formiddag,
 Ak see! da var det danske Skib jo borte!
 De haarde Hjerter, som en verdslig Sag
 Saa tidligt havde ført fra Jorsals Porte,
 Forlode ham. Han saa det røde Flag
 At vugges fjernt paa Bølgerne de sorte.
 Allene stod han og forladt tilbage,
 Betroede Vindene sin bittere Klage.

Ei kunde han sin dybe Sorg fordølge,
 Hans Taarer runde ned i salten Sø.
 Ak, sukked han, jeg Eder ei skal følge
 Tilbage til min elskte Fædreø,

Ei skue meer den danske Skov og Bølge!
 O hulde Frelser, lad mig heller døe!
 Lad blidt mig slumre hen i dine Arme! —
 Saa bad han høit med Taarer og med Varme.

Men Vinden spotter ad den Armes Klage,
 Og fører Skibet bort alt meer og meer.
 Fuldendt er snart den saligste blandt Dage,
 Thi Solen alt fra Vesterhimlen leer.
 Veemodig Anders, vandrende tilbage,
 Mod Staden gaaer, da pludselig han seer,
 Mens Noget rasler ved hans høire Side,
 En venlig Herre paa et Æsel ride.

Hans Kjortel simpel var, men lys og reen,
 Hans Miner saare venlige og milde,
 Og i sin Haand han holdt en Palmegreen,
 Og sagde: Kjære Ven, det bliver silde,
 Og jeg kan mærke, du har trætte Been,
 Du kunde snart i Skoven dig forvilde.
 Kom, sæt dig op, om du med mig vil være;
 Det samme Dyr os begge To kan bære.

Forundret stirred Anders længe frem,
 Og sagde: Siig, hvorhen vil du da ride? —
 Min Ven, jeg rider til Jerusalem,
 Gjensvarte han. Da ved den Herres Side
 Sig Anders satte. Æslet gik med dem
 Ad Veien hen. Den Herre saae saa blide
 Paa Anders, at han glemte fast sin Kummer,
 Og i hans Armø fandt en rolig Slummer.

Men da om føie Tid han vaagned op,
 Da laae han paa en Høi i grønne Dale;
 Sig friske Blomster hvælved om hans Krop,
 Udsprungne nys paa Markerne, de svale.
 Han øined Bøgeskovens lyse Top;
 Hist monne Lærken slaae, her Gjøgen gale;
 De travle Bier sig omkring ham svinge,
 Han hører fjernt en Aftenklokke ringe.

Han blev saa underlig, han troet et hvad
 Hans Øren høre, hvad hans Øine skue.
 Han reiser sig, han seer forskrækket, glad
 En velkjendt By i Aftensolens Lue.
 O store Gud! Det er hans Fødestad!
 See Spiret af Sanct Peder og vor Frue,

10. Æsel åsna. — 11. saare ganska. — 13. føie Tid liten stund. Bog bok.
 hist dorborta. travl brådskaude, slitig. — 14. By stad. Lue låga.

Hans eget og de andre Præsters Sogne!
 Han ikke kan af sin Forundring vaagne.

Han hører end den samme Klokkeklang,
 Det er Sanct Petri Taarn, hvis Klokker ringe,
 Og samle Sognets Folk til Aftensang.
 De kjendte Toner i hans Øre klinge,
 Han kan ei længer standse nu sin Gang;
 Til Byen iler han paa Andagts Vinge,
 Og følger Veien med de mange andre
 Andægtige, som hen til Kirken vandre. —

Paa samme Dag han i Jerusalem
 Holdt Messen, og kom til sit Sogn tilbage
 I Slagels, og holdt Aftensang med dem.
 Først efter flere Maaneder og Dage
 De andre Elleve kom atter hjem,
 Da først de havde udstaaet mangen Plage
 Af Storm og Uveir, før den vrede Vove
 Dem vilde bringe hjem til Sjællands Skove. —

Sanct Anders hviler nu i Helgenskriin
 I Petri Kirke. Men den Høi, hvorpaa
 Han vaagned trøstet op af Sønnen sin,
 End kaldes Hvilehøi. Et Kors mon staae
 Deroppe med en Indskrift paa Latin,
 Som halv er slettet ud, men lød som saa:
 Til Minde om Sanct Anders, som i Joppe
 Indslumrede, men vaagnede heroppe.

KONG VALDEMARS TANKE.

(Fortalt af Niels Brink paa Fuur; jfr. Thieles Folkesagn, 1.)

Engang da Kong Valdemar Atterdag vilde stige til-
 hest, faldt han i Tanker og blev staaende med venstre
 Fod i Stigbøilen. Det hændte sig just, at en Mand, Kon-
 gen havde dømt tildøde, blev ført forbi; han gjorde Knæ-
 fald og bad for sit Liv. Kongen saae op: »Kan du skaffe
 mig at vide, hvad Tanke det var, der nu gik mig af
 Minde, og om det vil skee, — saa skal du blive fri!« Her-
 paa fik Manden Orlov og reiste Landet rundt til alle kloge
 Folk; men Ingen kunde give ham Besked. En Aften kom

han til Bovbjerg, en steil Klint, der ligger vester-ude ved Havet, bankede tre Gange paa med den hvide Stav, han havde i Haanden, saa Bjergmanden kom ud. Han vidste ingen Ting: »men jeg har en Oldefar i Dagbjerg Daas, der er en gammel fremsynet Mand, søg du derhen!« Manden tog Stav i Haand og styrede ad Dagbjerg til, men Bjergmanden her vidste heller ingen Ting: »men jeg har en Tipoldefar i Rodsteen paa Fuur; kan han ikke vide det, saa veed Ingen det!« Manden slæbte sig ogsaa derhen, og det traf sig, at han just ved Midnatstid stod ved Hulen og bankede tre Gange paa. Der kom en gammel, udlevet Pusling rokkende frem. — »Ja, jeg kunde nok hjælpe, — men saa skal du først sige mig tre Sandheder!« — Manden tænkte sig lidt om og sagde: »Meget har jeg reist og vidt er jeg faret, men aldrig har jeg seet saa fast et Huus som dit er.« — »Ja, det kan jeg troc, for det er hulet af en Steen!« — »Meget har jeg reist og vidt er jeg faret, men aldrig har jeg seet saa meget Guld og Sølv paa een Plet!« — »Det er ogsaa muligt, det; men saa videre!« — »Meget har jeg reist og vidt er jeg faret, men aldrig har jeg seet saa lille en Mand med saa stort et Skjæg!« for det var saa stort, at den lille Mand stod og traadte paa det. — »Ja,« sagde Puslingen, »saa vil jeg ogsaa sige dig, hvad Kongen tænkte paa, og det var, om han kunde faae Danmark, Norge og Sverrig smeddet sammen; men det skal ikke han, det skal hans Datter«. — Dette Svar bragte Manden tilbage og fik da sin Dødsstraf eftergivet, som Kongen havde lovet.

BONDEN OG TROLDEN.

(Thiele: *Dänmarks Folkesagn*, 2.)

En Bondemand, som paa sin Mark havde en lille Høi, besluttede, ikke at lade den ligge udyrket og be-

steil brant. banke bulta. Oldefar farfars fader. fremsynet förutseende („i syne“). Tip-oldefar farfars farfar. Hule håla. rokke stulta. hule hålka. traadte, af træde trampa. — u-dyrket ouppodlad.

gyndte derfor at opløie den. Da kom Bjergmanden, som boede der i Høien, til og spurgte: »Hvor tør du pløie paa mit Loft?« Bonden svarede, at han ikke vidste, at det var hans Loft, men forestillede ham tillige, at det var ganske unyttigt for Begge, at lade et saadant Stykke Jord ligge udyrket, og tilbød han da Bjergmanden det Vilkaar, at han hvert Aar vilde pløie, tilsaae og høste, og skifteviis skulde Bjergmanden da i det ene Aar have det, som voxede over Jorden, og Bonden det, som var i Jorden, og i det andet Aar omvendt. Herom bleve de enige. Bonden saaede nu i det ene Aar Gulerødder og i det andet Aar Korn, og gav saa Bjergmanden Toppene af Gulerødderne og Rødderne af Kornet; og levede de saaledes fremdeles i god Forstaaelse tilsammen.

EN JUTUL.

(Fortalt i Thellemarken; s. Afh. Om Ragnaroksmvthen.)

En Jutul havde engang faaet Noget i Øiet, som stak. Han vilde gnide det ud med Fingeren; men den var for grov til det Brug; saa tog han et Korn-Neg, og dermed fik han det ogsaa lykkeligt frem. Det var en Gran-Kogle. Jetten klemte den mellem Fingrene: »Hvem skulde troet«, sagde han, »at saa Lidt kunde gjøre saa vondt.«

BLESSOMMEN.

(Björnstjerne Björnson: Smaastykker, Thron.)

Der var en Mand fra Vaage, som hedte Blessommen. Han var i Kjøbenhavn, den Månd, for at faa Kongens Ret i en Sag, han førte, og det drog ud saa længe, til Julekvelden kom paa ham; men det syntes ikke Blessommen godt om, og som han drev i Gaderne der og tænkte paa dette, saa han en svær Karl i en hvid Kufte gaa

foran sig. »Du gaar fort, du«, sagde Blossommen. »Jeg har langt hjem ikveld«, svarte Manden. — »Hvor skal du hen?« — »Til Vaage«, svarte Manden og gik paa. — »Det var rigtig brav«, sagde Blossommen, »for did skulde nok jeg med.« — »Saa kan du staa bag paa Meiderne hos mig«, svarte Manden og drev af, ind i en Tvergade, hvor Hesten hans stod. Han satte sig oppi og saa tilbage paa Blossommen, der han steg op paa Meiderne: »Du faar holde dig fast«, sa'n. Blossommen saa gjorde, og han havde det fornødent; thi dette gik ikke ganske rigtig til. »Jeg mener, du kjører paa Vandet, jeg«, sagde Blossommen. — »Jeg gjør saa«, sagde Manden, og Govet stod omkring dem. Men et Stykke længere frem syntes Blossommen, at det ikke længer gik paa Vandet; »jeg mener, det gaar i Luften, jeg«, sa'n. — »Ja det gjør saa«, sagde Manden. Men da de havde farend endnu længer, syntes Blossommen, at han drog Kjendsel paa Bygden, de for frem i; »jeg mener, det er Vaage?« sa'n. — »Ja, nu er vi fremme«, svarte Manden, og Blossommen syntes, det havde gaaet fort. »Du faar have Tak for god Skyds«, sa'n. »Selv Tak!« svarte Manden og lagde til, i det samme han slog paa: »Nu er det ikke værdt, du ser dig om efter mig.« — »Nei, nei«, tænkte Blossommen og ruslede hjemover Bakkerne. Men da blev der sligt et Smeld og Brot bag ham, som om hele Fjeldet skulde falde ned, og Lysning gik over alt Land; han saa sig om, og da saa han Manden i den hvide Kuften kjøre gjennem bragende Ildsluer ind i det aabne Berget, der stod over ham som en Port. Blossommen blev lidt leid over det Rejsfølge, han havde havt, og vilde tage Hovedet tilbage fra den Kant; men som det var vendt, saa blev det siddende, og aldrig mere fik Blossommen sit Hoved ret igjen.

Meid, vanl. Mede. fornøden af nöden. Vand vatten. Gov (Fog) dugg. ruste lunka. Brot brak. leid over led åt.

ASGAARDS-REIEN.

(Welhaven: Nyere Digte.)

Lydt gjennem Luften i Natten farer
 Et Tog paa skummende sorte Heste.
 I Stormgang drage de vilde Skarer;
 De have kun Skyer til Fodfæste.
 Det gaaer over Dal, over Vang og Hei,
 Gjennem Mulm og Veir; de endse det ei.
 Vandreren kaster sig ræd paa Veien.
 Hør hvilket Gny — det er Asgaardsreien!

Thor, den stærke, med løftet Hammer,
 Staaer høit i sin Karm, er forrest i Laget;
 Han slaaer paa Skjoldet, og røde Flammer
 Belyse det natlige Tog ved Slaget.
 Da klinge Lurer, da er der en Støi
 Af Bjælder og ringlende Ridetøi,
 Da hylér Sværmen og Folket lytter
 Med stigende Angst i de dirrende Hytter.

Asgaardsreien i Fylking rider
 Ved Høst og Vinter i barske Nætter,
 Men helst den færdes ved Juletider;
 Da holder den Fest hos Trolde og Jetter,
 Da stryger den lavt over Eng og Sti
 Og farer den larvende Bygd forbi —
 Da vogt dig Bonde, hold Skik og Orden;
 Thi Asgaardsreien er snart ved Gaarden!

Naar Øllet virker i Bjælkestuen
 Og vækker de hedenske Juleskikke,
 Og Ilden kaster sit Skin fra Gruen
 Paa svingede Knive og vilde Blikke,
 Da gaaer der et Gys gennem Tumlen tidt;
 Da høres de natlige Skarers Ridt,
 Da knager Væggen, da dandser Kruset;
 Thi Asgaardsreien slaaer Kreds om Huset. —

Der holdtes et Bryllup paa Øvre-Flage
 Tre hellige Juledage til Ende.
 Blandt Terner fandtes ei Brudens Mage,
 Og Brudgommens ei mellem Ungersvende.
 Der stod en Glands i den bonede Hal

Rei färd (af gaster). — 1. *Lydt* a: högljudt. *kun* blott. *Vang* mark, *Sk.* vång. *Hei* höd, fjällmark. *Mulm* mörker. *endse* akta. — 2. *Tøi* tyg. *hyle* tjuta. *lytte* lyssna. *dirre* darra. — 3. *lav* låg. — 4. *Gru* eldstad, grufva. *Gys* rysning.

Af dækkede Borde og dyrt Metal;
Der fandtes en Skat, som er kommet for Orde,
Af Kobber paa Væg og af Sølv paa Borde.

Og lystigt duredede Trommer og Giger,
Og Brudgommen traadte sin Dands mandhaftig;
Han førte sin Brud mellem Svende og Piger —
Da gik vel Hallingen let og kraftig!
Til Dandserens vældige Kast og Hlop
Fløi Ternen om som en surrende Top;
Da strømmede Larmen og Spillet sammen,
Da drønedede Hallen af Liv og Gammen.

Den tredje Kveld, da Øllet var drukket
Gjennem al den Helg af Gamle og Unge,
Da var vel Tørsten i Laget slukket,
Men Karlene vare drukne og tunge.
Vor Brud havde atter sin Krone paa;
Thi nu skulde Skaalen om Bordet gaae.
Og nu tog Kjøgemesteren Ordet
Og krævede Stilhed med Slag i Bordet.

Da styrtede ind i det bændkede Gilde
De vidt berygtede Seims-Bersærker;
Øinene rullede mørke og vilde,
Paa Panderne havde de Slagsmaalsmærker.
De gjorde et Sprang over Hallens Gulv —
Ja, det var Brødrene Grim og Ulv!
Grim, der nys var forskudt af Bruden,
Kom nu selv-anden, og var ei buden.

De døsigge Gjæster foer op med Bæven
Og havde kun liden Hu til at stride.
Hver ravende Mand, der knyttede Næven,
Blev grebet i Bringen og kastet til Side.
Brudgommen satte sit Bæger ned,
Steg op paa Bænken og bad om Fred.
Men Brødrene reve alt Kniv af Bælte;
Det var just Brudgommens Liv, det gjaldte.

Da stimlede Kvinderne sammen i Klynge
Og dannede en Vagt om den haardt Betrængte;
Bag Borde og Bænke, der laae i en Dyngede,
De stode ved Høisædet indestængte
Den ældste Kvinde i deres Fløk
Blottede nu sin graanende Lok,

5. dække duka. — 6. dure brumma, bullra (enformigt). Top snorra. drone
dåna. — 7. Kjøgemester köksmästare. — 8. bændket 3: sittande. — 9. dösig dåsig.
rave ragla. all redan. — 10. stimt: skocka sig. I ynge hög.

Og gav saa Brudgommen Sønnenavnet.
 Og tog ham paa Skjødet og holdt ham favnet.
 Men Brødrene endsed ei Kvindemildhed,
 De stormede frem over Borde og Bænke
 Og splittede Kvindernes Flok med Vildhed —
 Da var der ei længer paa Fred at tænke.
 De greb deres Offer og slæbte ham hen
 Til Hallens Dør og ud gjennem den.
 Da blev der en rasende Kamp i Gaarden,
 Og Gjæsterne fulgte i vild Uorden.

De styrtede ud med Blus og med Brande;
 Thi over Egnen rugede Mørket.
 Da saae de Brudgommen opreist stande;
 Nu var han af Vinterens Luftning styrket.
 Han brugte sin Kniv til Snit og til Stød —
 Saa gav han igjen hvad de Andre bød.
 De Trende dauned et rædsomt Knippe.
 Og Ingen af dem vilde Taget slippe.

Da tumlede Grim med Eet overende,
 Og Blodet strømmed ham bredt af Brystet.
 Des haardere brødes de andre Tvende
 Og holdt hinanden i Ryntag krystet.
 Tilslidst blev Brudgommen sat mod Jord,
 Og Kniven alt mod hans Strube foer;
 Men Ulv holdt inde og stod bedøvet,
 Og skjælved og bæved som Aspeløvet.

Thi gjennem Luften i Mulmet sused
 Et huiende Tog paa frysende Heste;
 Det foer over Skoven mod Brudehuset,
 Og vilde det blodige Gilde gjæste.
 Da klang der Lurer, da blev der en Støi
 Af Bjælder og ringlende Ridetøi.
 Nu var det nær — det kom over Heien —
 Der hørtes et Skrig: Det er Asgaardsreien!

Da blev der et Veir mellem Jord og Himmel,
 Der kastede Rædsel i alle Barme;
 Det hvirvled afsted i voxende Ståmmel,
 Det slog med Vinger, det greb med Arme.
 Da var det Ulv blev draget i Haar.
 Og slynget i Luften og ført af Gaard,
 Ja ført over Skov, over Fjeldetinde —
 Han spurgtes ei meer, han var ei at finde.

Da Larmen stilned om Rædsels-Stedet,
 Laae Grim af Dødskampen sammenkrummet,
 Men Brudgommen blev over Sneen ledet,
 Og sattes paa Hynden i Ojæsterummet.
 Hans Hoved vakled, hans Blodstrøm flød,
 Han svæved en Tid mellem Liv og Død;
 Men han blev pleiet og vel forbundet,
 Om Vaaren havde han Alt forvundet.

Nu sidder han bøiet og høit bedaget,
 Og kan sin Æt omkring Arnen samle;
 Nu sidder han ofte med Sagn i Laget
 Og korter Tiden for Unge og Gamle.
 Saa var det seneste Julekveld,
 Da Ungdommen raabte: „Fortæl, fortæl!“
 Da flammed hans Blik, da saae han tilbage,
 Da maaned han frem sine Bryllupsdage.

GUTTEN OG FANDEN.

(Asbjørnsen og Moe: Norske Folkeeventyr.)

Der var engang en Gut, som gik paa en Vei, og knækkede Nødder, saa fandt han en ormstukken en, og med det samme mødte han Fanden. »Er det sandt«, sagde Gutten, »hvad de sige, at Fanden kan gjøre sig saa liden han vil, og tvinge sig igjennem et Knappenaals-hul?« »Ja!« svarede Fanden. »Aa, lad mig see det, og kryb ind i denne Nødden,« sagde Gutten igjen, og det gjorde Fanden. Da han vel var krøben ind igjennem Markhullet, satte Gutten en Pinde i. »Nu har jeg dig der!« sagde han, og lagde Nødden i Lommen. Da han havde gaaet et Stykke, kom han til en Smedie; der gik han ind, og bad Smeden, om han vilde slaae den Nødden itu for ham? »Ja det skal være let gjort,« svarede Smeden, og tog den mindste Hammeren sin, lagde Nødden paa Ambolten, og slog til, men den vilde ikke i Stykker. Saa tog han en lidt større Hammer, men den var heller

16. Sted ställe. Hynde hyende. pleie värda. forvinde öfverstå. — 17. Arne härd. — — Gut gosse. — orm-stukken maskstungen. Mark-hul maskhål. Lomme ficka. Ambolt städ.

ikke tung nok; han tog da en endnu større en, men den gjorde det heller ikke, og saa blev Smeden sindt, og tog Storslæggen. »Jeg skal vel faae dig i Stykker alligevel!« sagde han, og slog til, alt hvad han orkede; og saa gik Nodden i Knas, saa det halve Smedietaget floi af og det bragede, som om Hytten skulde ramle ned. »Jeg mener Fanden var i Nodden, jeg!« sagde Smeden. »Ja han var saa,« svarede Gutten.

PRÆSTEN OG DRENGEN.

(*Svend Grundtvig: Gamle danske Minder, 1.*)

Præsten spurgte Drengen: »Hvor mange Personer er der i Guddommen?« Drengen lod, som han hørte »Guddum«, og svarede, at, saa vidt han vidste, var der fem og fyrré. »Du er en Skjelm!« sagde Præsten. »Nej,« sagde Drengen, »min Fader er en Skjelm: han tog forleden en Hest paa en anden Mands Mark.« — »Han er en Tyv!« sagde Præsten. »Nej, han er ingen Tyv,« sagde Drengen, »for det var hans egen Hest, som havde gjort Arbejde for Naboen, og derfor græssede paa hans Mark; min Moder er en Tyv: hun stjal nogle Alen Lærred, hvoraf hun syede Skjorter til os.« — »Det var groft!« sagde Præsten. »Nej, det var ikke,« sagde Drengen, »det var fint,« og dermed viste han Skjorten frem.

MOLBO-HISTORIER.

(*Molboernes Bedrifter, udg. af R. Rask.*)

Kirkeklokken. En Gang havde en Skalk indbildt Molboerne, at Fjenden var i Riget, og at han snart vilde komme, at indtage deres Land. Da de ingen Bøsse havde at forsvare sig med, toge de sig for, at frelse hvad de

sindt vred. i Knas i kras. — Dreng gosse. — fyrré (fyrrétyve) fyratio. græsse beta.

kunde fra Fjendernes Hænder. Det, som de da holdt mest af, og først vilde redde, var deres Kirkeklokke. De arbejdede da så længe med den, til de endelig fik den ned af Tårnet; men de rårdsloge længe om, hvorledes de skulde gemme den, så Fjenden ikke skulde finde den. Tilsidst bleve de enige om, at sænke den ned i Havet. Derpå slæbte de den i en stor Båd, og droge langt ud på Havet med den, og kastede den så ud i Vandet. Da den nu var udkastet, begyndte de at tænke sig om, og sagde til hverandre: Nu er den vel nok gjemt for Fjenden; men hvorledes finde vi den igjen, når Fjenden er borte? Men én af dem, som var klogere end de andre, sprang op og sagde: Det har gode Veje, vi kan jo sætte et Mærke til den. Straks snappede han sin Kniv op af Lommen, og skar en stor Skure i den Side af Båden, hvorover de havde udkastet den, og sagde: Her var det, vi kastede den ud! Da det var skjet, droge de ganske rolige til Lands, og troede vist, efter dette Mærke igjen at kunne oplede den.

Det tørstige Træ. Da et Selskab Molboer en Gang gik forbi en Dam, så de et Træ, som stod tæt ved Dammen, og hang ud over den med Grenene. De forundrede sig over dette, og sluttede fornuftig, at Træet måtte være tørstigt, og række efter Vandet. De besluttede da af Medlidenhed, at ville hjælpe Træet til at drikke, og trække Grenene ned til Vandet; men det var så højt, at de ej kunde nå Grenene. De faldt derfor på, at én skulde klyve op i Træet, og når han kom op, skulde en anden holde ham i Benene, ligeledes en tredie, og så fremdeles, indtil de, ved at holde hverandre om Benene, ligesom ved at trække i et Reb, kunde bringe Træet ned til Vandet. Dette satte de straks i Verk; men da de nu alle havde fat ved hverandre, begyndte det at gore ondt i Hænderne på den øverste, der holdt på Træet. Han råbte da til de andre: Holder stille lidt, imens jeg spytter i Hæn-

derne! Derpå slap han med begge Hænder, for at spytte i dem, hvorover de faldt i Vandet alle sammen.

DE DØDES GUDSTJENESTE.

(*Asbjørnsen: Norske Huldre-Eventyr, 1.*)

Da min Moder endnu var Pige, kom hun undertiden til en Enke, som boede oppe i Møllergaden og var en Kone noget over sin bedste Alder. Saa var det en Juleaften ligesom nu; saa tænkte hun ved sig selv, at hun skulde gaa i Fropræken om Julemorgenen, for hun var flittig til at gaa i Kirken, og saa satte hun ud Kaffe, for at hun kunde faa sig lidt varm Drikke, saa hun ikke skulde være fastende. Da hun vaagnede, skinnede Maanen ind paa Gulvet, men da hun stod op og skulde se paa Klokken, havde den standset, og Viseren stod paa halv tolv. Hun vidste ikke, hvad Tid det var paa Natten, men saa gik hun hen til Vinduet og saa over til Kirken. Det lyste ud igjennem alle Kirkevinduerne. Hun vækkede Pigen og lod hende koge Kaffe, medens hun klædte paa sig, og tog Psalmebogen og gik i Kirken.

Det var saa stilt paa Gaden, og hun saa ikke et Menneske paa Veien. Da hun kom i Kirken, satte hun sig i Stolen, hvor hun pleiede at sidde, men da hun saa sig om, syntes hun, Folkene saa saa blege og underlige ud, akkurat som de kunde være døde allesammen. Det var ingen, hun kjendte, men det var mange, hun syntes, hun skulde have seet før, men hun kunde ikke mindes, hvor hun havde seet dem. Da Præsten kom paa Prækestolen, var det ikke nogen af Byens Præster, men en høj bleg Mand, hun ogsaa syntes, hun skulde kjende. Han prækede nok saa vakkert, og det var ikke saadan Støi og Hosting og Harking, som det pleier være ved Fropræken om Julemorgenen, men det var saa stille, at hun

hvor-over hvarigenom. — *Pige* flicka (ogift). *Kone* gift qvinna, fru. *Fropræken* ottesång. *Vindue* vindöga, fönster. — *synes* tycka. *præke* predika. *Harking* harklande.

kunde hørt en Naal falde paa Gulvet, ja det var saa stille, at hun blev ganske angst og bange.

Da de begyndte at synge igjen, bøiede en Kone, som sad ved Siden af hende, sig hen til hende og hviskede hende i Øret: »Kast Kaaben løst om dig og gaa! for bier du, til det er forbi her, saa gjøre de Ende paa dig. Det er de Døde som holde Gudstjeneste.«

Da hun hørte Stemmen, og saa paa Konen, kjendte hun hende; det var Nabokonen hendes, som var død for mange Aar siden, og da hun nu saa sig om i Kirken, huskede hun godt, at hun havde seet baade Præsten og mange af Menigheden, og at de vare døde for lang Tid siden. Det isenede i hende, saa ræd blev hun. Hun kastede Kaaben løst om sig, som Konen havde sagt, og gik sin Vei; men da syntes hun, de vendte sig og greb efter hende allesammen, og Benene skalv under hende, saa hun nær var segnet ned paa Kirkegulvet. Da hun kom paa Kirke-trappen, toge de hende i Kaaben; hun slap Taget, lod dem beholde den og skyndte sig hjem saa fort hun kunde. Da hun stod ved Døren, slog Klokkeren Et, og da hun kom ind, var hun næsten halvdød, saa angst og bange var hun. Om Morgenen da Folk kom til Kirken, laa Kaaben paa Trappen, men den var reven i tusinde Stykker.

ET ØIEBLIK I HIMMERIG.

(Svend Grundtvig: Gamle danske Minder, I.)

Der var to unge Karle, som rigtig vare Hjærtensvenner, og de havde lovet hinanden, at hvor de vare, og ihvor langt de end vare adskilte, saa skulde den ene komme til den andens Bryllup. Men den ene døde, og Aar gik hen derefter, inden den anden holdt Bryllup. Som han nu sad ved Bryllupsbordet ved Siden af sin Brud, og Maaltidet næsten var til Ende, saae Brudgommen sin afdøde Ven komme ind i Stuen; men ingen af

de andre kunde se ham. Brudgommen stod op, gik ham imøde og tog ham udenfor. Vennen sagde: »Jeg kommer nu til dit Bryllup, som jeg har lovet.« Brudgommen spurgte: »Hvordan har du det der, hvor du er?« Vennen svarede: »Jeg har det saa godt, at jeg aldrig kan sige det; du kan gjerne følge med et Øieblik og selv se.« — »Ja,« sagde Brudgommen, »men nu skal jeg strax til at dandse med min Brud.« — »Det vil dog vare lidt endnu,« sagde Vennen, »følg kun med.« Saa fulgtes de ad til Himmerige. Alt var der saa deiligt, at ingen Tunge kan udsige det. Vennen gik til Brudgommen og sagde: »Skynd dig nu herfra, din Brud lider efter dig.« Men han svarede: »Aa, jeg har jo kun været her et Øieblik.« Og Vennen kom igjen og sagde: »Skynd dig herfra, de lider allesammen stærkt efter dig.« Men han svarede igjen: »Aa, jeg har jo kun været her et lille Øieblik.« Og Vennen kom tredie Gang til Brudgommen og sagde: »Nu maa du afsted.« Og han kom tilbage til Jorden, til Bryllupsgaarden; men den syntes ham helt forandret. Han saa heller ingen Gildesvogne og hørte ingen Musik. Han blev ganske underlig ved det og spurgte en Kone, som kom ud af Gaarden: »Men er her da ikke Bryllup i Dag?« — »Bryllup!« sagde Konen, »nei, i den Gaard har der ikke været Bryllup i mange Herrens Aar. Min Bedstemoder har fortalt mig, da jeg var et Barn, at for hundrede Aar siden var her Bryllup; men saa med eet blev Brudgommen borte, lidt før han skulde dandse med Bruden, og han kom aldrig mer igjen.« Saa mærkede han, at han havde været i Himmerige i hundrede Aar, og at alle hans Venner her paa Jorden vare døde og henne, og han bad Vor-Herre, at han igjen maatte komme derhen, hvor han havde været. Og Vor-Herre hørte hans Bøn.

lide efter vänta på, längta efter. afsted bort. Bedste-moder farmor el. mormor henne borta.

GAMLE MO'ER MARGRETHE VED HIMMERIGES PORT.

(H. C. Andersen: Nye Eventyr og Historier, Noget.)

»Jeg er en sølle Stakkel, uden al Familie! gamle Margrethe fra Digehuset! Jeg har ikke udrettet Noget i denne Verden! ikke Noget, der kan lukke op for mig her! det er en sand Naadens Gjerning, om jeg faaer Lov at komme indenfor Døren! «

»Hvordan jeg forlod denne Verden, det veed jeg ikke! syg og daarlig var jeg jo i de sidste Aaringer, og saa har jeg vel ikke kunnet taale at krybe ud af Sengen og komme i Frost og Kulde derudenfor. Det er jo en haard Vinter, men nu har jeg da forvundet det. Det var et Par Dage blikstille, men bitterlig koldt, Isen havde lagt til saalangt ud i Stranden, man kunde oine; alle Folk fra Byen toge ud paa Isen; der var, hvad de kalde Skridtskoe-Løben og Dands, troer jeg, der var fuld Musik og Beværtning derude; jeg kunde høre det lige ind, hvor jeg laae i min fattige Stue. Da var det saadanne hen mod Aftenstid, Maanen var oppe, men den var ikke endnu kommet til Kræfter, jeg saae fra min Seng gjennem Vinduet heelt ud over Stranden, og der lige i Kanten af Himmel og Hav kom en underlig hvid Sky; jeg laae og saae paa den, saae paa den sorte Prik midt i, der blev større og større; og saa vidste jeg hvad det betød; jeg er gammel og erfaren, skjøndt det Tegn seer man ikke ofte. Jeg kjendte det og lik en Gru! jeg har to Gange forud i min Levetid seet den Ting komme, og vidste, at der vilde blive en forfærdelig Storm med Springflod, der vilde komme over de arme Mennesker derude, som nu drak og sprang og jubilerede; Unge og Gamle, den hele By var jo derude: hvem skulde vare dem, hvis Ingen der saae og kjendte, hvad jeg nu kjendte. Jeg blev saa ræd, jeg blev saa levende, som ikke i mange Tider! ud af

sølle stackars, *gunådlig*. *Dige* dike. *lukke op* öppna. — *Aaring* år. *blik*, stille kaf-lugn. *Beværtning* traktering. *saadanne* vid pass. *Gru* rädsla. *Springflod* 2: plötslig stark flod (i hafvet). *vare* varna. *hvis* om.

Sengen kom jeg og hen til Vinduet, længer kunde jeg ikke orke; Vinduet fik jeg dog op, jeg kunde see Menneskene løbe og springe derude paa Isen, see de pyntelige Flag, høre, hvor Drengene raabte Hurra, og Piger og Karle sang, det gik lystigt til, men høiere og høiere steg den hvide Sky med den sorte Pose i! jeg raabte Alt hvad jeg kunde, men Iugen hørte mig, jeg var for langt derfra. Snart vilde Veiret bryde løs, Isen gaae istykker og Alle derude synke igjennem uden Frelse. Høre mig kunde de ikke, naac ud til dem mægtede jeg ikke; kunde jeg dog faae dem i Land! Da gav vor Herre mig den Tanke at stikke Ild i min Seng: heller lade Huset brænde af, end at de Mange saa ynkeligt skulle døe. Jeg fik Lyset tændt, saae den røde Flamme — ja, jeg naaede ud af Døren, men der blev jeg liggende, jeg kunde ikke mere; Luen stod ud efter mig og ud af Vinduet, hen over Taget; de saae den derude fra og de løb Alle, hvad de kunde, for at hjælpe mig arme Stakkell, som de troede brændte inde; der var ikke Een, som jo løb afsted; jeg hørte de kom, men jeg hørte ogsaa, hvor det med Eet susede i Luften; jeg hørte, det dundrede som svære Kanonskud, Springfloden løftede Isen, der brødes itu; men til Diget naaede de, hvor Gnisterne fløi hen over mig; jeg fik dem Alle i Behold. Men jeg har ikke maattet kunne taale Kulden og den Forskrækkelse, og saa er jeg kommet herop til Himmeriges Port; de sige, den bliver lukket op ogsaa for saadan en Stakkell, som jeg! og nu har jeg jo ingen Huus mere dernede paa Diget, dog det giver mig da ingen Adgang her.»

Da aabnede sig Himmeriges Port, og Engelen førte den gamle Kone ind; hun tabte et Sengehalm udenfor, et af de Straa, der havde ligget i hendes Seng, den hun tændte for at frelse de Mange, og det var blevet til det pure Guld.

SKOVTROLDEN.

(Ingemann: Digte.)

I Høien hist bag Skoven der Skovtrolden boer.
 Han er en falden Engel, men faldt kun til Jord.
 For slet han var til Himlen — til Helved for god;
 Her faldt han mellem Lige. Men sær er hans Bod.
 Hver Midnat gaaer Skovkæmpen taus af Høien ud;
 Det er som han vil bede, men kan ei nævne Gud!
 Han læner sig til Stenen paa Kæmpehøiens Top;
 Vildt stirrer han i Natten mod Stjernebaren op.
 Hans Aasyn er som Kongens, der Skovuhret blev:
 Paa høie Pande Hovmod Trods-Mærket skrev.
 Af Himmelfyrstens Høihed en Rest dog er igjen;
 Det er som for hvert Lynblik en Verden farer hen.
 Mod stolte Kæmpehjerter hans Haand er knuget fast,
 Det er som fik han Lise, hvis Steenhjertet brast.
 To lige stærke Villier hans Sjæl slutter ind:
 Det er som Englen kæmper med Djævlen i hans Sind.
 Det er som bag hans Øie et Hav af Taarer laae.
 Men aldrig en Draabe til Kinden kunde naae. —
 Som Vægt af tusind Bjerge ham knuger Marv og Been;
 Men ei han sig kan bøie — hans Knæ-Led er som Steen.
 Naar Morgenklokken ringer fra fjerne Kirkeby,
 Maa Kæmpen med et Harnskrig ind i Høien flye.
 Hver Midnat staaer han atter paa Kæmpehøiens Top —
 For Dommedag hans Kamp og Qval ei hører op.

PILETRÆERNE OG SKJÆREN.

(Wergeland: Eventyr.)

Der er jo mellem Piletræerne to Arter, hvoraf den ene strækker sine Grene stivt tilvejs, og den anden luder dem ligesom sørgende til Jorden. Men engang strakte ogsaa begge disse sine Grene frit ud som de fleste andre Træer: som den bredskyggede Eg, den kuppelformede Løn, den prægtige Alm, den lyse, sol-skjære Lind og den venlige sølvskinnende Bjerck. Men Synd og Sorg har senere

2. slet dålig, ond. — 3. taus tyst. — 4. læne sig til luta sig mot. — 5. Uhyre odjur. — 6. Lyn blix. — 7. knuge klümme. — 10. Vægt vigt. — — Skjære (Skade) skata. — Kuppel kupol. Sølv silfver.

forvandlet dem. Thi hvad er ikke hændt, og hvor skrøbeligt har ikke Piletræet været?

To Piletræer, der havde hinanden kjær, stode sammen i deres fulde oprindelige Skjønhed paa hver sin Side af en Kirkegaards-port, med yndigt sammenslyngede guldblindsende Grene, bevægende sine Kroner af lauragtige Blade imod hinanden i Vinden. Det var en Søndag. Sangen inde i Kirken forstummede. Først kom Menigheden ud, Par om Par, og saa Præsten i Samtale med sin gamle Klokke. Men hvad gik der af Klokkeren idag? Var det for Samtalens Skyld, eller fordi han var buden til Præstegaards, eller fordi han var bleven sløv med Alderen — nok er det, han blev ved at gaa; Menigheden fulgte efter et Stykke og adspredtes saa hver til Sit, og han glemte at lukke Kirken.

»Kikiki!« skvatrede en Skjære, der hoppede paa Kirkemuren under Pilene, som det lod til i den uskyldige Hensigt, at samle Kviste og Kvas til sit Rede. »Kikiki! Kikiki!« Men der var noget Andet i dens Skvatren, mens den hoppede op og ned, vippede med Stjerten og drejede Hovedet tilside og opad, som om den spejdede efter Noget. Ja den spejdede efter Noget; efter Præsten og Klokkeren og efter det sidste Skimt af Menigheden, som endelig drejede om paa Vejen og forsvandt.

»Kikiki!« Vips! da fløj den ind-igjennem den aabne Kirkedør, og kom inden et Par Sekunder med Sølvkalken i Nebbet. Der dryppede endnu nogle Viindraaber af den, og hvor de faldt til Jorden, skjød der smaa Jomfruroser og Forglemmigejer op. »De kunne røbe mig«, tænkte Tyven, og saa fløj han først rundt om Kirken, til den sidste Draabe var afdryppet, saa Kirken stod i en Ring af dejlige Blommer, og derpaa ind i det Dunkleste i det ene af Piletræerne, og forstak saa Kalken der i Træherttet, hvor Skuddene vare tættest.

»Kjære, vene Piletræ«, sagde Skjæren, »vil du bare

oprindelig ursprunglig. *yndig* täck. *lauragtig* lagerlik. *sløv* slö. *lukke* stänga. — *Kvas* smågrenar, ris. *Rede* näste. *dreje* vända. — *røbe* röja.

negte, at du veed hvor Kalken er, om der skulde komme Nogen og spørge, og sværge derpaa, om det skulde knibe, skal jeg flyve tilhimmels og hente baade Solskinsguld til at forgylde Oversiden af dine Blade med og Maaneskins-sølv til at forsøve Undersiden med, saa du skal blive det fagreste Træ i Skoven.»

Det var noget at lytte til. Forgjæves hviskede det andet Piletræ: »Gjør det ikke! Gjør det ikke! Søde Silje-mi, gjør det ikke!» Kalken stod der allerede dybt nedtrykt mellem de inderste Kviste, og Skjæren hoppede allerede paa Kirketaget.

Men Dagen efter, da Klokkeren erindrede sin For-glemmelse, og kom hæseblæsende til Kirken, blev der en Forskrækkelse paa ham og Præsten. Begge rundt-om i Bygden for at spørge efter. Men nej! Alle Mennesker negtede at vide det mindste om Kalken; Kvæg og Heste vendte Halen tilvejs og løb bort over Marken, Faarene rokkede med Hovedet, som om de havde faaet Vand i Ørene, Gjedebukken bevægede Hovedet frem og tilbage og til Siden, Mikkell Ræv bandte og svor, da han vidste, han ellers ikke blev troet. Træerne rystede paa Hovederne, Ekkoet lo i Bjerghulerne, kort hele Naturen negtede at vide det mindste om Kalken. Fortvivlede kom Præst og Klokker tilbage til Kirken, og spurgte da tilsidst Pile-træet. Da var der en Kamp hos det Uskyldige, som forgjæves havde fraraadet sin Elskede. Skulde den Ene røbe den Anden og derved lægge Oxen til dens Rod? Skjæren sad paa Taget paa eet Been og med Hovedet under Vingen som den sov, men gløttede dog nu og da op i det afgjørende Øjeblik. »Nu, svarer du ikke?» sagde Præsten op igjen til Piletræet. »Nu, svarer du ikke Præsten?» sagde Klokkeren.

Da — »Kikiki!» skvatrede Skjæren fra Taget, da den saa det — da løftede Piletræet pludselig alle sine Grene i Vejret og svor — svor, at den ikke vidste noget om

negte neka — hæse-blæsende andtruten. Kvæg boskap. Hale svans. ellers annars. lo. af le skratta. glotte titta, glutta. — den 2: Pilen.

Kalken. Men tilbage kunde den ikke faa sine meenederske Grene. Den staar saa endnu. Og siden den Tid valgte Skjæren den fortrinligen til Plads for sit Rede, og lader saaledes, til Tak for Hjelpen med Meeneden, sin Ureenlighed falde i Træhjertet, saa at der altid ere visnede og tørre Skud at se inellem de friske.

Men den anden Pii! Ak, da den saa det Forskrækkelige, at dens bedaarede Elskede løftede sine Grene til Meeneden, ak, da bojede den sin Top til Jorden, og Sørgepilen staar der endnu bøjet over Gravene.

FUGLENS BEKYMRING.

(Søren Kierkegaard: *Opbyggelige Taler*, 2.)

Der var engang en Skovdue; i den skulende Skov, der hvor Forundringen boer med Gysen blandt de ranke eensomme Stammer, havde den sin Rede. Men næst ved, der hvor Røgen stiger op fra Bondemandens Huus, boede nogle af dens fjernere Slægtninge: nogle tamme Duer. Med et Par af disse traf den oftere sammen; den sad nemlig paa en Green, som boiede sig ud over Bondens Gaard; de tvende tamme sad paa Rygningen af Taget, dog var Adskillelsen ikke større end at de kunde udvexle deres Tanker for hinanden i Samtale. En Dag talte de da sammen om Tidernes Leilighed og om Udkommet. Skovduen sagde: »jeg har hidtil saadan havt mit Udkomme, jeg lader hver Dag have sin Plage, og paa den Maade kommer jeg gennem Verden.« Den tamme Due havde hørt nøie til, ikke uden at fornemme en vis vellystig Bevægelse gennem hele Legemet, hvilket kaldes at kroe sig, derpaa svarede den: »nei, da bære vi os anderledes ad; hos os, det vil sige hos den rige Bonde, hos hvem vi leve, har man sin Fremtid betrygget. Naar Hostens Tid kommer, saa sidder jeg eller min Mage, een af os

fortrinligen föröträdosvis. -- Due dufva skule eg. so under lugg. Rygning äs. Udkomme utkomst. Legeme lokamen, kropp. kroe sig kroma sig.

sidder oppe paa Taget og passer paa. Saa kjorer Bondemanden det ene Læs Sæd ind efter det andet, og naar han saa har kjørt saa mange ind, saa jeg ikke kan tælle længere, saa veed jeg, at der er Forraad nok for lang Tid, det veed jeg af Erfaring.« Da den havde talet saaledes, vendte den sig, ikke uden en vis Selvfølelse, om til dens Mage, der sad hos, som vilde den sige: »ikke sandt, min lille Mage, vi To har Vores sikkert.«

Da Skovduen kom hjem, tænkte den nærmere over denne Sag; det forekom den strax, at det maatte være en stor Behagelighed saaledes at vide, at man havde sit Udkomme betrygget for lang Tid, hvorimod det dog var kummerligt saaledes bestandigt at leve paa det Uvisse, saa man aldrig tør sige, at man veed, man er forsørget. Det bliver derfor bedst, tænkte den, at Du forsøger, om det ikke skulde lykkes Dig at samle et større Forraad ind, som Du kunde have liggende paa eet eller andet meget sikkert Sted.

Næste Morgen vaagnede den tidligere end sædvanligt og havde nu saa travlt for at sanke sammen, at den neppe fik Tid til at spise eller til at spise sig mæt. Men det var ligesom en Skjæbne, der var over den, at den ikke skulde faae Lov at samle Velstand, thi hver Gang den havde samlet en Smule Forraad og gjemt det paa eet eller andet af de formeentligen sikre Steder — naar den kom for at see efter, saa var det borte. Imidlertid foregik der ingen væsentlig Forandring i Henseende til Udkommet, den fandt hver Dag sin Føde ligesom før, og forsaavidt den tog lidt knappere til sig, da var det fordi den vilde samle og fordi den ikke gav sig Tid til at spise, thi ellers havde den sit rigelige Udkomme som før. Ak, og dog var der foregaaet en stor Forandring med den, den led langtfra virkelig Trang, men den havde faaet en Forestilling om Trang i Fremtiden, dens Ro var tabt — den havde faaet Nærings sorg.

Selv-følelse sjelfkänsla. *sikre trygga*. — *havde travlt for* hade brådt med. *sanke samla*. *Skjæbne öde*. *Trang* o: nöd.

Fra nu af blev Skovduen bekymret, dens Fjær tabte Farvespillet, dens Flugt Letheden; dens Dag gik hen i frugtesløse Forsøg paa at samle Velstand, dens Drømme vare Indbildningens afmægtige Planer; den var ikke mere glad, ja den var næsten som bleven misundelig paa de rige Duer; den fandt sin Føde hver Dag, blev mæt, og dog var det ligesom blev den ikke mæt, fordi den i Næringsorgen hungrede for lang Tid; den havde fanget sig selv i den Snare, hvori ingen Fuglefænger kunde fange den, hvori kun den Fri kan fange sig selv: i Forestillingen. »Vel sandt«, sagde den til sig selv, »vel sandt, naar jeg hver Dag faaer saa meget jeg kan spise, saa har jeg jo mit Udkomme; det store Forraad, jeg ønsker at samle, kunde jeg dog ikke spise paa eengang, og i en vis Forstand kan man da ikke mere end spise sig mæt; men det var dog en stor Behagelighed at være fritaget for denne Uvished, hvorved man bliver saa afhængig.«

»Det kan nok være«, sagde den til sig selv, »at de tamme Duer dyrt købe deres visse Udkomme; det kan nok være, at de i Grunden har mange Bekymringer, som jeg hidtil har været fritagen for, men denne Fremtidens Betyrghed staaer mig bestandigt for Hovedet; o, hvorfor blev jeg dog en fattig Skovdue og ikke en af de rige Duer!«

Saa mærkede den nok, at Sorgen tog paa den, men da talte den fornuftigt til sig selv, dog ikke saaledes fornuftigt, at den slog Bekymringen af Tanke, og Sindet til Ro, men saaledes, at den overbeviste sig selv om, at Sorgen var i sin Orden. »Jeg forlanger jo ikke noget Ufornuftigt«, sagde den, »eller noget Umueligt, jeg forlanger jo ikke at blive som den rige Bonde, men blot som een af de rige Duer.«

Til sidst udtænkte den en List. En Dag fløi den hen og satte sig paa Rygningen af Bondemandens Tag mellem de tamme Duer. Da den derpaa lagde Mærke til, at der var et Sted, hvor disse fløi ind, fløi den ogsaa derind, thi der maatte vel Forraadskamret være. Men da Bonde-

manden kom om Aftenen og lukkede Dueslaget, opdagede han strax den fremmede Due. Denne blev derpaa sat ind i et lille Aflukke for sig selv indtil den næste Dag, da den blev aflivet — og fritagen for Nærings Sorgen. Ak, den bekymrede Skovdue havde ikke blot fanget sig selv i Bekymringen, men ogsaa paa Dueslaget fanget sig selv — til Døden.

Havde Skovduen været nøiet med at være hvad den var: Himmelens Fugl, da havde den havt sit Udkomme, da havde den himmelske Fader født den, da var den, paa Uvishedens Vilkaar, blevet hvor den hørte hjemme, der hvor de ranke, eensomme Stammer tungsindigt ere i god Forstaaelse med Skovduens kurrende Trille; da havde det været Den, om hvilken Præsten talte i Søndags, da han gjentog Evangeliets Ord: seer til Himmelens Fugl, den saaer ikke og høster ikke og sanker ikke i Lade, dog føder Eders himmelske Fader den.

(Dette Afsnit skulde ende med H. C. Andersens *Den grimme Ælling*, som ikke her aftrykkes.)

Aflukke instængning. — Trille drill.

SKOLEEFTERRETNINGER.

JULI 1862.

~ ~ ~

I Begyndelsen af Skoleaaret bliver der omsendt en Tilskrift til Lærerne, som paategnes først af Classelærerne. Den har i Aarenes Løb formet sig saaledes:

Tilskrift til Lærerne og nærmest til Classelærerne.

1. De følgende Lærere beder jeg for indeværende Skoleaar at være *Classelærere*: I Forberedelsesclassen **, i 3die Underklasse ** o. s. v.

Samtlige Lærere, men særlig Classelærerne, ere anmodede om — saavel under Deres Berøringer med Disciple og Medlærere eller, ved given Leilighed, med Hjemmet, som ogsaa ved Eftersyn af Protokol og Characterbøger, skriftlige Arbejder, Notebøger o. s. v. — at søge Oplysning om Classen og dens enkelte Disciple, at komme Disciplene imøde, erfare deres Ønsker og vejlede dem til en rigtig Opfattelse af deres Forhold til Skolen. De ville navnlig hjælpe de Nyoptagne til snart at finde sig tilrette i Classen, vejlede og støtte Ordensduxen, have Øie med Classens Inventarium, at det ikke bliver ilde medhandlet.

I Lectiebogen bedes maanedlig indført, hvad der er gennemgaaet i hvert Fag. Hvad forøvrigt Underviisningen angaaer, beder jeg Dem blandt Andet have Opmærksomheden henvendt paa en sindig Begyndelse efter Sommerferien, især forsaavidt der indtræder nye Fag eller en uvant Behandling af Faget, paa Skolearbejdernes ligelige Fordeling mellem Ugens Dage

(især naar der er lagt nyt Schema), paa den daglige Overhøring, at navnlig i de yngre Classer Saamange som muligt komme op, fremdeles paa Disciplenes Flid og Fremgang i det Halvaar, de gaae til Præsten (i denne Henseende er der i sin Tid truffet Aftale om, at de vedkommende Lærere hver for sig minde dem om at lære de Lectier, hvori Classen bliver overhørt i deres Fraværelse, og leilighedsviis prøve dem deri).

Fremfor Alt ville De medvirke til at fremme Skolens sædelige Formaal, bilægge de mulige Forstemninger og i det Hele fremhjelpe Samfundsfølelsen og en god Aand i Classen.

Forsaavidt De, ved at iagttage Virkningerne af vor Skoles Vilkaar og Vedtægter, finder Noget, der kunde trænge til Forbedring, skulle Deres Meddelelser herom altid være mig kjærkomne.

2. De skriftlige Arbejder bedes (een eller to Gange om Maaned) eftersete og bedømte med Hensyn til *Orden og tækkelig Behandling*: i 2den og 1ste Underklasse af * * o. s. v.

Da Haandskriften, især i de høiere Classer, kjendelig fordærves ved Jaskeri og Hastværk med dagligdags Optegnelser af Erindringsord, Dictat, Gløser o. d., bedes ogsaa saadanne Optegnelser af og til eftersete, og Disciplene mindede om at skrive dem helst i heftede Bøger (ikke paa løse Lapper) og lægge Vind paa en reenlig og læselig Skrift.

STATISTISKE MEDDELELSER.

I Juni og Juli Maaned 1861 afholdtes Afgangsprøve for Studerende her ved Skolen. 2den Deel afholdtes: skriftlig (latinsk Stil, latinsk Oversættelse, Udarbeidelse i Modersmaalet, arithmetisk og geometrisk Udarbeidelse) d. 25de, 26de og 27de Juni; mundtlig, Dagene

fra d. 25de Juni til d. 3die Juli, i Latin (Dr. E. Holm og Prof. M. Hammerich; Meddommere: Prof. Dr. F. Lange og Cand. philol. L. Kleisdorff); Græsk (Overlærer C. Berg; Docent Dr. C. W. Smith og Dr. E. Holm); Historie (Cand. theol. A. Ingerslev; Prof. Dr. F. Lange og Stud. theol. A. Falkman); Religion (Cand. theol. G. A. Exner; Pastor P. Fenger og Cand. theol. C. Skou); Arithmetik og Geometri (Cand. polyt. H. A. Andresen; Docent Fred. Kolling og Stud. juris G. Schjellerup); Naturlære (Cand. polyt. E. Ibsen; Docent Holmberg og Cand. mag. Hertzprung); Hebraisk (Cand. theol. G. A. Exner; Lic. theol. Pastor C. Rothe og Cand. theol. C. Skou). Udarbejdelserne i Modersmaalet bedømtes af Prof. M. Hammerich, Lic. Pastor C. Rothe og Cand. theol. A. Ingerslev; de latinske Stile og Oversættelser af Dr. E. Holm, Prof. Dr. F. Lange og Cand. philol. L. Kleisdorff.

Til Prøven indstillede sig de 15 Ældre af Afgangssclassen, af hvilke Een forlod Prøven:

Christensen, Richard, en Søn af Meelhandler Christensen her i Staden; indkom i Skolen August 1854.

Guldberg, Carl, en Søn af Commissionær Guldberg her i Staden; indkom i Skolen October 1852.

Hage, Alfred, en Søn af Godseier A. Hage her i Staden; indkom i Skolen Novbr. 1848.

Hartmann, Frederik, en Søn af Professor Hartmann her i Staden; indkom i Skolen Septbr. 1848.

Jacobsen, Carl, en Søn af Capt. Brygger Jacobsen her i Staden; indkom i Skolen August 1847.

Levison, Ferdinand, en Søn af Dr. Levison her i Staden; indkom i Skolen Januar 1852.

Møller, Valdemar, en Søn af afdøde Skræddermester Møller her i Staden; indkom i Skolen Juli 1850.

Salomonsen, Valdemar, en Søn af Silke- og Klædehandler Salomonsen her i Staden; indkom i Skolen Febr. 1855.

Schou, Villiam, en Søn af Kammerraad Schou i Nakskov; indkom i Skolen August 1858.

Schrøder, Richard, en Søn af Barbeer Schrøder her i Staden; indkom i Skolen August 1851.

Stibolt, Caspar, en Søn af Pastor Stibolt i Hinge; indkom i Skolen Mai 1854.

Tesch, Ferdinand, en Søn af Skomagermester Tesch her i Staden; indkom i Skolen August 1858.

Wassard, Christian, en Søn af Godseier Wassard til Marienlyst ved Vordingborg; indkom i Skolen August 1854.

Weywadt, Niels, en Søn af Factor Weywadt paa Island; indkom i Skolen August 1854.

Prøvens Udfald sees af omstaaende Liste.

	1ste Deel 1859.				2den Deel 1861.								Hovedcharacter.	Hebraisk.	
	Tydk.	Fransk.	Geographi.	Naturhistorie.	Udarb. i Modersmaalet.	Latin skriftl.	Latin mundtl.	Græsk.	Religion.	Historie.	Arithmetik.	Geometri.			Naturalære.
Christensen, Richard	ug.	ug.	ug.	ug.	mg.	mg.	ug.	ug.	ug.	ug.	ug.	ug.	ug. X	Første Char. m. Udm.	ug.
Guldberg, Carl	ug.	ug.	ug.	mg.	mg.	mg.	mg.	mg.	ug.	g.	mg.	mg.	g.	Første Character	
Hage, Alfred	g.	g.	mg.	mg.	mg.	tg.	g.	tg.	g.	g.	g.	g.	mg.	Anden Character	
Hartmann, Frederik	mg.	mg.	mg.	mg.	g.	g.	mg.	ug.	ug.	mg.	g.	g.	g.	Første Character	
Jacobsen, Carl	mg.	g.	mg.	ug.	mg.	g.	ug.	mg.	mg.	mg.	mg.	g.	ug.	Første Character	
Levison, Ferdinand	mg.	ug. X	ug.	ug.	mg.	mg.	ug.	ug.		ug.	ug.	mg.	ug.	Første Char. m. Udm.	ug.
Møller, Valdemar	g.	ug.	mg.	mg.	g.	g.	mg.	mg.	mg.	mg.	ug.	g.	g.	Første Character	
Salomonsen, Valdemar	mg.	ug.	ug.	g.	mg.	g.	mg.	mg.		mg.	mg.	mg.	mg.	Første Character	
Schou, Villiam	mg.	g.	g.	mg.	mg.	tg.	tg.	mdl.	mg.	tg.	tg.	tg.	g.	Anden Character	
Schrøder, Richard	mg.	ug.	mg.	mg.	g.	g.	mg.	mg.	mg.	mg.	g.	g.	g.	Første Character	
Stibolt, Caspar	g.	mg.	g.	mg.	g.	tg.	g.	g.	mg.	g.	mdl.	tg.	mg.	Anden Character	
Tesch, Ferdinand	mg.	ug.	ug.	ug.	g.	tg.	g.	tg.	g.	mg.	g.	mg.	ug.	Anden Character	
Wassard, Christian	mg.	mg.	ug.	mg.	g.	g.	mg.	mg.	mg.	ug.	g.	mg.	mg.	Første Character	
Weywadt, Niels	mg.	mg.	ug.	ug.	mg.	g.	mg.	mg.	ug.	mg.	g.	g.	mg.	Første Character	

1ste Deel af Afgangsprøven for Studerende afholdtes: skriftlig (tydsk Stii) d. 27de Juni; mundtlig, Dagene fra d. 25de Juni til d. 1ste Juli, i Tydsk (Cand. jur. M. Funch; Cand. theol. Schwartzbrem, Cand. theol. G. A. Exner); Fransk (Cand. phil. O. C. Borch; Prof. Abrahams, Dr. E. Holm); Geographi (Cand. theol. A. Ingerslev; Kammerjunker J. Holten, Stud. theol. A. Falkman); Naturhistorie (Stud. med., et chir. G. Stage; Docent F. Didrichsen, Cand. phil. L. Jørgensen).

Til Prøven indstillede sig Overgangsassistentens 21 Disciple. Udfaldet var følgende:

	Tydsk.	Fransk.	Geographi.	Naturhistorie.
Bendz, Frederik	g.	g.	mg.	mg.
Borchsenius, Verner . . .	mg.	tg.	ug.	ug.
Dorph, Frederik	mg.	ug.	mg.	ug.
Fenger, Christian	g.	tg.	ug.	mg.
Hammerich, Holger . . .	g.	mg.	ug.	mg.
Hauberg, Peter	mg.	ug.	mg.	ug.
Holm, Jens	mg.	mg.	ug.	mg.
Høy, Hans	mg.	mg.	mg.	ug.
Kalmer, Emil	ug.	ug.	mg.	ug.
Leerbeck, Joachim	mg.	mg.	mg.	mg.
Madsen, Emil	g.	ug.	ug.	ug.
Møller, Albert	mg.	mg.	mg.	ug.
Møller, Johannes	mg.	ug.	ug.	ug.
Nielsen, Carl	g.	mg.	mg.	mg.
Petersen, Jens Frederik	g.	mg.	mg.	ug.
Raaschou, Carl	g.	ug.	ug.	ug.
Stibolt, Peter	g.	mg.	mg.	mg.
Shaw, Charles	mg.	ug.	ug.	ug.
Wiimh, Peter	g.	g.	ug.	g.
Winkel-Horn, Frederik.	mg.	ug.	ug.	mg.
With, Christian	tg.	tg.	mg.	g.

Fremdeles afholdtes, i Overværelse af Prof. Bjerring og Prof. Mundt som Examenscommissairer, den fuldstændige Real-Afgangsprøve: skriftlig (Udarbejdelser i Modersmaalet, nemlig Gjengivelse og fri Afhandling; tydsk og engelsk Stii: arithmetisk Opgave og Regning; geometrisk Opgave og geometrisk Tegning; Frihaandstegning og Skrivning) d. 25de, 26de, 27de og 28de Juni; mundtlig, d. 4de, 5te og 6te Juli, i Tydsk (Cand. jur. M. Funch; Kammerjunker J. Holten, Cand. theol. G. A. Exner); Fransk (Cand. phil. O. C. Borch; Kammerjunker J. Holten, Revisionsassistent F. Ibsen); Engelsk (Revisionsassistent F. Ibsen; Kammerjunker J. Holten, Cand. polyt. H. A. Andresen); Historie og Geographi

(Stud. theol. A. Falkman; Cand. phil. C. V. Rimestad, Cand. theol. A. Ingerslev); Arithmetik og Geometri (Cand. polyt. H. A. Andresen; Do-cent F. Kolling, Stud. jur. G. Schjellerup); Naturlære (Cand. polyt. E. Ibsen; Inspecteur L. Friis, Cand. polyt. H. A. Andresen); Naturhistorie (Stud. med. et chir. E. Clemensen; Cand. A. Berg, Cand. phil. L. Jørgensen). Udarbejdelserne i Modersmaalet bedømtes af Prof. M. Ham-merich, Kammerjunker J. Holten og Cantor N. Krossing; Frihaandsteg-ning og Skrivning af Cand. mag. S. Hertzsprung, Tegnelærer C. E. Pe-tersen og Stud. jur. G. Schjellerup.

Til Prøven indstillede sig 5 Disciple af 1ste Realclasses ældre Hold, nemlig:

Haldkjær, Christian, Søn af Manufacturhandler Haldkjær her i Staden; indkom i Skolen Juli 1852.

Heering, Alfred, Søn af Grosserer Heering her i Staden; indkom i Skolen Juli 1852.

Hørring, Edgar, Søn af Urtekræmmer Hørring her i Staden; indkom i Skolen Juli 1852.

Nielsen, Christian, Søn af Muurmester Nielsen her i Staden; indkom i Skolen Januar 1857.

Stæhr, Carl, Søn af Grosserer Stæhr her i Staden; indkom i Skolen November 1852.

De „bestode“ Alle Prøven. De enkelte Characterer vare:

	Modersmaalet.	Tydsck.	Fransk.	Engelsk.	Historie.	Geographi.	Arithmetik.	Geometri.	Naturlære.	Naturhistorie.	Skrivning og Tegning.
Haldkjær, Chr..	g.	g.	mg.	g.	mg.	g.	g.	tg.	g.	mg.	ug.
Heering, Alfred	g.	g.	g.	g.	g.	g.	g.	tg.	mg.	mg.	mg.
Hørring, Edgar	mg.	g.	g.	g.	g.	g.	mg.	g.	g.	mg.	mg.
Nielsen, Chr...	mg.	mg.	mg.	mg.	ug.	mg.	ug.	mg.	mg.	mg.	ug.
Stæhr, Carl ...	mg.	mg.	mg.	ug.	mg.	mg.	mg.	mg.	mg.	ug.	mg.

Skolens Disciple ere, sidst i Juni d. A., 274 (ifjor 246).

De ere fordeelte i følgende 13 (tildeels 16) Classer:

Afgangsslassen	A med 21 Disciple		
—	B — 20	—	
Overgangsslassen	— 20	—	
3die studerende Classe	— 22	—	
4de —	— 22	—	
5te —	A — 14	—	} *)
2den Realclasser	B — 14	—	
1ste —	— 16	—	
1ste Fælledsclasser	A — 15	—	} **)
— —	B — 15	—	
2den —	A — 19	—	} **)
— —	B — 20	—	
1ste Underclasser	— 23	—	
2den —	— 16	—	
3die —	— 13	—	
Forberedelsesslassen	— 4	—	

I omstaaende Liste over Lærefagenes Fordeling er Hovedsummen af Timerne i hvert Fag ikke allevegne, lig Summen af de for de enkelte Classer anførte Timer, da den tillige maa beregnes efter den meer eller mindre adskilte Underviisning i de deelte Classer, forat det virkelige Timeantal kan blive angivet.

*) For det Meste forenede **) I visse Timer forenede.

Lærefagenes nuværende Fordeling.

Høiere Classer.	Afg. AogB.	Ovg.	III.	IV.	V. AogB.	1 R.	2 R.)	Timer ialt.
Latin	8	7	8	8	8	47
Græsk	5	4	5	5	24
Hebraisk	(2)	2
Dansk	2	2	2	2	2	3	3	18
Tydsk	4	2	2	2	3	3	16
Fransk	3	2	2	2	3	3	15
Engelsk	1	2	3	3	9
Religion og Bibelhistorie ..	2	2	2	2	2	2	2	16
Historie	3	3	2	2	3	2**)	2	21
Geographi	2	2	2	2	2	2	12
Mathematik og Regning....	5	3	5	4	3	6	7	41
Naturhistorie	3	2	2	2	2	2	13
Naturlære	3	3	..	9
Tegning	2	2	4
Skrivning	2	2	2	6
Gymnastik og Svømning...	1	1	1	1	2	1	2	10
	29	34	33	33	32	34	33	263

Lavere Classer.	1 Fælledscl. A og B.	2 Fælledscl. A og B.	1 Underel.	2 Underel.	3 Underel.	Forbered.	Timer ialt.
Dansk	3	3	6	8	8	9	32
Latin	6	6
Tydsk	2	5	3	3	18
Fransk	3	3	3	13
Engelsk	2	3	7
Religion og Bibelhistorie ..	2	2	2	2	3	..	13
Historie	2	2	5
Geographi	2	2	2	2	3	..	12
Mathematik og Regning	3 6	3	4	4	5	6	17
Naturhistorie	2	2	2	2	10
Musiklære og Sang	1	2	1	1	2	2	7
Tegning	0 2	2	2	2	2	..	8
Skrivning	2	2	3	4	5	5	13
Gymnastik og Svømning	3	2	2	2	2	2	11
	32 (33)	33	30	30	30	24	172

*) I de fleste Fag samlet med V.

**) Ældre Hold 3 Timer.

Skolens Lærere.

- M. Hammerich, Prof., Cand. theol. og Dr. phil., Lærer i Latin i næstøverste Classe 1831 og 1834, Forstander for Skolen siden 12te December 1842; læser Dansk i Afgangssklasse A og B og i 1ste Realclassse (siden August 1841 og April 1844), Latin i Afgangssclassen (siden Decbr. 1842), tysk Litteratur i Overgangssclassen; 12 Timer ugentlig.
- Hr. N. U. Krossing, Cand. phil., Cantor i Citadellet, Lærer siden 1ste Octbr. 1828; Dansk i 5te studer. Cl., 2den Realcl., 1ste Fælledscl., 2den Fælledscl. A og B, 1ste og 2den Undercl.; 28 Timer.
- Hr. O. C. Borch, Cand. phil., Lærer siden August 1830; Fransk i alle Classer; 28 Timer.
- Hr. Leopold H. S. Jørgensen, Cand. phil., Lærer siden Marts 1832; Naturhistorie i 1ste Fælledscl. og 2den Fælledscl. A og B, Geographi i 2den og 3die Undercl., Skrivning i 1ste Realcl., 1ste Fælledscl., 1ste Undercl. samt 3die Undercl. og Forberedelsescl.; 23 Timer.
- Hr. J. H. C. Scheer, Krigsraad og Dbm., Lærer siden Septbr. 1833; Gymnastik og Svømning i alle Classer, Tegning i 2den og 3die Undercl. samt Forberedelsescl.; 21 Timer.
- Hr. C. Berg, Philol. cand., Overlærer ved Metropolitanskolen, Lærer siden October 1842; Græsk i Afgangsscl. A og B; 8 Timer.
- Hr. A. Ingerslev, Cand. theol., Lærer siden Marts 1851, deeltager i Inspectionen siden Januar 1853; Historie i Afgangsscl. A og B, Overgangsscl., 3die og 4de studer., Geographi i Overgcl., 3die og 4de studer., Dansk i Overgcl., 3die og 4de studer., Religion i Overgcl. og 1ste Realcl., Græsk i 4de studer. og Lat. Gr. i 3die studer.; 35 Timer.
- Hr. Eugen Ibsen, Cand. polyt., Lærer siden Januar 1854; Naturlære i Afgangsscl. A og B; 6 Timer.
- Hr. Chr. Skou, Cand. theol., Lærer siden August 1854; Musiklære i 2den Fælledscl. A og B, fleerstemmig Sang i 1ste Fælledscl., Religion i 3die, 4de, 5te studer. B og 2den Realcl. B samt 1ste Fælledscl., Tydsk i 4de studer.; 14 Timer.
- Hr. G. A. Exner, Cand. theol., Lærer siden Jan. 1856; Religion i Afgangsscl. A og B, Hebraisk i Afgangsscl.; 6 Timer.

- Hr. A. Andresen, Cand. polyt., Lærer siden Febr. 1858, deltager i Inspectionen siden October 1858; Matematik i Afgangsc. A og B, Overgcl., 3die studer. og 1ste Realcl., Naturlære, geometrisk Tegning og Regning i 1ste Realcl., Engelsk i 2den Fælledsc. A og B; 36 Timer.
- Hr. F. Nutzhorn, Cand. philol., Lærer siden August 1858; Latin i 4de studer.; Latin i Overgcl. under Hr. J. Langes Bortreise; 15 Timer.
- Hr. J. Petersen, Cand. phil., Marinemaler, Lærer siden August 1858; Skrivning i 5te studer., 2den Realcl. og 2den Fælledsc. A og B, Tegning i 2den Realcl., 1ste Fælledsc., 2den Fælledsc. A og B og 1ste Undercl.; 15 Timer.
- Hr. G. Stage, Stud. med., Lærer siden October 1858; Naturhistorie i Overgcl., 3die og 4de studer.; 7 Timer.
- Hr. Fr. Ibsen, Revisionsassistent under Postvæsenet, Lærer siden December 1858; Engelsk i 4de og 5te studer., 1ste og 2den Realcl. samt 1ste Fælledsc. A og B; 12 Timer.
- Hr. Jul. Lange, Stud. philol., Lærer siden Decbr. 1858; Latin i 3die, Latin og Græsk i Overgcl.; 18 Timer.
- Hr. Edv. Holm, Cand. philol. og Dr. phil., Lærer siden August 1859; Latin og Græsk i Afgangsc. A og B; 14 Timer.
- Hr. J. G. Schiellerup, Stud. jur., Lærer siden August 1859; Matematik i 4de studer., 5te studer. og 2den Realcl., Regning i 2den Realcl. og 2den Fælledsc. A og B, Frihaandstegning i 1ste Realcl.; 19 Timer.
- Hr. S. Krarup, Stud. jur., Lærer siden April 1860; Latin i 1ste Fælledsc., Geographi i 5te studer. og 2den Realcl. samt 2den Fælledsc. A og B, Historie i 2den Fælledsc. A og B, Tydsk i 1ste Undercl.; 7 Timer.
- Hr. C. K. Lund, Exam. polyt., Lærer siden August 1860; Regning i 1ste Fælledsc. og 1ste Undercl.; 7 Timer.
- Hr. M. Funch, Cand. jur., Lærer siden Novbr. 1860; Tydsk i Overgangsc., 3die og 5te studer., 1ste og 2den Realcl. samt 1ste Fælledsc.; 15 Timer.
- Hr. M. Peterson, Cand. jur., Lærer siden Januar 1861; Tydsk i 2den Fælledsc. A og B, Historie og Geographi i 1ste Fælledsc., Regning i 2den og 3die Undercl. samt Forberedelsesc.; 20 Timer.
- Hr. A. Falkman, Stud. theol., Lærer siden Februar 1861; Græsk i 3die studer., Historie og Geographi i 5te studer. og 1ste Realcl. samt Historie i 2den Realcl.; 15 Timer.
- Hr. R. Strøm, Stud. jur., Lærer siden Februar 1861; Tydsk i 3die Undercl., Dansk i 3die Undercl. og Forberedelsesc., Sang i 2den og 3die Undercl. samt Forberedelsesc.; 14 Timer.
- Hr. Chr. Müller, Cand. theol., Lærer siden Septbr. 1861; Religion i 5te studer. A og 2den Realcl. A, samt 2den Fælledsc. A og B, 1ste, 2den og 3die Undercl., Geographi i 1ste Undercl.; 15 Timer.

- Hr. V. Thomsen, Stud. philol., Lærer siden Novbr. 1861; Latin i 5te studer. og Geographi i 2den Realcl.; 10 Timer.
- Hr. J. A. Severin, Cand. phil., Lærer siden Februar 1862; Naturhistorie i 5te studer., 1ste og 2den Realcl. samt 1ste og 2den Undercl.; 10 Timer.
- Hr. J. Topsøe, Cand. theol., har siden Januar 1862 under Hr. J. Langes Bortreise læst Latin i 3die studer. og Græsk i Overgscl.; 11 Timer.

Næste Aar bruges følgende Lærebøger.

Forberedelsesclassen.

Borgens og Rungs danske Læsebog, 1ste Cursus, for Begyndere (ny Udg.). Schneekloth's Regnebog, 1ste Déels 1ste Afdeling (3die Udg.).

3die Underklasse.

Borgens og Rungs danske Læsebog, 1ste Cursus (ny Udg.). Krossings poetiske Læsebog, 1ste Deel (6te Udg.). Krossings Opgaver til Øvelse i Stil (3die Udg.). Balslevs Bibelhistorie. Geographi for smaa Børn (1856). Et Atlas (helst Blankensteiners). Helsteds Tegnebog, 1ste Hefte.

Anm. Da Atlas, her og i de øvrige Classer, skal medbringes hver Geographitime, maa det, for at være mindre uhandeligt, helst indbindes paa Fals.

2den Underklasse.

Borgens og Rungs danske Læsebog, 2det Cursus. Krossings poetiske Læsebog, 1ste Deel. Krossings Opgaver til Øvelse i Stil. Hallagers tyske Læsebog (en nyere Udgave eller en ældre med Omtryk af de første Ark). Luthers lille Katechismus. Balslevs Bibelhistorie. Geographi for smaa Børn (1856). Et Atlas. Krarup-Hansens Skildringer af Pattedyr. Fr. Jørgensens Forskrifter, med Tillægshäfte (til Hjemmeskrivning). Helsteds Tegnebog, 3die Hefte.

1ste Underklasse.

Borgens og Rungs danske Læsebog, 2det Cursus. Krossings poet. Læsebog, 1ste Deel. Krossings Opgaver til Øvelse i Stil. Hallagers tyske Læsebog (efter 1850). Borrings Manuel de langue française (8de Oplag, 1856). Balslevs Bibelhistorie. Balslevs Forklaring til Luthers Katechismus. Hammerich: 100 Psalmer. Geographi for smaa Børn. Et Atlas. Prosch's mindre Naturhistorie, ved Tauber. C. Bulls kortfattede Musiklære. Fr. Jørgensens Forskrifter, med Tillægshäfte (til Hjemmeskrivning). Helsteds Tegnebog, 4de Hefte.

2den Fælledsclasse.

Funchs danske Læsebog. Krossings Schema til dansk Grammatik (6te Udg.). Rungs tyske Læsebog for Begyndere (sidste Udg.). Materialier af Jürs og Rung. Schema til den tyske Grammatiks Formlære (Eibes Forlag, 2det Oplag). Borrings Manuel de langue française (8de Opl.). Fistaines engelske Elementarbog. Balslevs Bibelhistorie. Balslevs Forklaring til Luthers Katechismus. Hammerich: 100 Psalmer. Det Nye Testament. Kofods Historiens vigtigste Begivenheder (sidste Udg.). Bergs Atlas over den gamle Verden. Rimstads mindre Geographi. Et Atlas. Prosch's mindre Naturhistorie. C. Bulls kortf. Musiklære. Jørgensens Forskrifter, med Tillægshæfte.

1ste Fælledsclasse.

Krossings poetiske Læsebog, 2den Deel (3die Udg.). Rungs tyske Læsebog for Begyndere. Materialier af Jürs og Rung. Schema til den tyske Grammatiks Formlære (Eibes Forlag, 2det Oplag). V. Bjerrings Samling af lette franske Læsestykker (med Overs.). Ingerslevs franske Gram. (Ny Udg.). Fistaines engelske Elementarbog. S. Müller: Bibelen i Udtog. Balslevs Forklaring til Luthers Katechismus. Hammerich: 100 Psalmer. Det nye Testament. Kofods Historiens vigtigste Begivenheder (sidste Udg.). Rimstads mindre Geographi. Et Atlas. Prosch's mindre Naturhistorie. Bergreens Sange til Skolebrug, 4de Hæfte (2den Udg.). Jørgensens Forskrifter, med Tillægshæfte. (For de Latinskæende tillige: Madvigs lat. Formlære; Bergs og Møllers lat. Læsebog, 1ste Deel. — For Realdisciplene tillige: Simonsens tyske Formlære, 2den Udg.)

2den Realclasse.

Krossings poetiske Læsebog, 2den Deel. M. Hammerich: Svenske Læsestykker. Hjorts tyske Læsebog, pros. Deel. Simonsens tyske Forml. (2den Udg.). Material. af Jürs og Rung. Fistaines franske Læsebog (1858). Ingerslevs franske Grammatik. The illustrated London Reading Book. Fistaines Udv. Stykker til Overs. fra Dansk. Mariboens engelske Formlære. S. Müller: Bibelen i Udtog. Balslev: Forklaring til Luthers Katechismus. Hammerich: 100 Psalmer. Det nye Testament. Barfods mindre Lærebog i Danmarks Historie. Rimstads mindre Geographi. Et Atlas. Lützens Begyndelsesgrunde i Dyreriget (ny Udg.). Strøms Begyndelsesgrunde af Plantelæren (1861). Mundts Lærebog i Plangeometri (1861). Jørgensens Forskrifter, med Tillægshæfte.

1ste Realclasse.

Flors danske Sproglære (1858). M. Hammerich: Svenske Læsestykker. Hoffmanns ausgewählte Novellen (Berlin 1859). Hjorts tyske Læsebog, pros. Deel. Simonsens tyske Formlære (De Ældre: Hjorts tyske Gram.). Mérimées Mosaïque. Ingerslevs franske Gram. Fistaines

engelske Fortællinger. Fistaines Udvalgte Stykker til Overs. fra Dansk. Mariboos engelske Formlære. S. Müller: Bibelen i Udtog. Mørk Hansens kortf. Kirkehistorie. Balslevs Forklaring til Luthers Katechismus. Hammerich: 100 Psalmer. Det Nye Testament. Barfods mindre Lærebog i Danmarks Historie (De Ældre: Allens Danmarks Hist.), Kofods Historiens vigtigste Begivenheder. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. Lützens Begyndelsesgrunde i Dyreriget (ny Udg.). Strøms Begyndelsesgrunde af Plantelæren (1861). Mundts Lærebog i Plangeometri (1861). Steens Algebra. Hulton: Læren om Naturens almindelige Love.

5te studerende Classe.

Cornelius Nepos (Stereotyp-Udg.). Madvigs lat. Sproglære (ny Udg.). Krossings poetisk Læsebog, 2den Deel. Hjorts tyske Læsebog, prosodeel. Simonsens tyske Formlære (2den Udg.). Fistaines franske Læsebog (1858). Ingerslevs franske Gram. The illustrated London Reading Book. Mariboos engelske Formlære. S. Müller: Bibelen i Udtog. Balslevs Forklaring til Luthers Katechismus. Hammerich: 100 Psalmer. Det Nye Testament. Barfoeds mindre Lærebog i Danmarks Historie. Rimestads mindre Geographie. Et Atlas. Lützens Begyndelsesgr. i Dyreriget (ny Udg.). Jørgensens Forskrifter, med Tillægshefte.

4de studerende Classe.

Ciceros Taler (Madvigs Udg.). Cæsars galliske Krig (Whittes Udg.). Madvigs lat. Sproglære. Bergs Schema til den græske Formlære, med Tillæg (3die Udg.). Bergs græske Læsebog for Begyndere (nyeste Udg.). M. Hammerich: Svenske Læsestykker. Deutsches Lesebuch von Jürs u. Rung. Simonsens tyske Formlære. Fistaines franske Læsebog. Ingerslevs franske Gram. The illustrated London Reading Book. S. Müller: Bibelen i Udtog. Balslevs Forklaring til Luthers Katechismus. Hammerich: 100 Psalmer. Det Nye Testament. Bohrs mindre Lærebog i Verdenshistorien, 1ste Afdeling. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. Bergs Atlas over den gamle Verden. Lützens Begyndelsesgr. i Dyreriget. Strøms Begyndelsesgr. af Plantelæren (1861). Mundts Lærebog i Plangeometri (1861). Steens Algebra.

3die studerende Classe.

Ciceros Taler (Madvigs Udg.). Ovids Metamorph. (den Teubnerske Udg.). Livius, 1ste Pentade. Madvigs lat. Sproglære. Bergs gr. Læsebog for andet Aars Curs. Xenophons Anabasis. Bergs Schema (ny Udg.). M. Hammerich: Svenske Læsestykker. Schillers Wilhelm Tell. Deutsches Lesebuch von Jürs und Rung. Hjorts større tyske Gram. Mérimée's Mosaïque. Le petit Jeannot. Abrahams franske Gram. S. Müller: Bibelen i Udtog. Det Nye Testament. Hammerich: 100 Psalmer. Barfods mindre Lærebog i Danmarks Historie. Bohrs mindre

Lærebog i Verdenshistorien, 1ste Afdeling. Rimestads mindre Geogr. Erslev: Den danske Stats Geographi. Et Atlas. Et Atlas over den gamle Verden. Lützens Begyndelsesgr. i Dyreriget. Ströms Begyndelsesgr. af Plantelæren. Mundts Lærebog i Plangeometri (1861). Steens Algebra.

Overgangsclassen.

Livius, 1ste Pentade. Virgil (helst i en Udgave med Anm.). Madvigs lat. Sprogl. Bojesens rom. Antiqv. (3die Udg.) Tregders Mythologi. Homers Odyssee. Xenophons Anabasis. Bergs Schema (ny Udg.) Madvigs gr. Ordføiningslære. M. Hammerich: Svenske Læsestykker. Deutsches Lesebuch von Jürs u. Rung. Goethes Egmont. Kellers Mustersammlung deutscher Gedichte (4 Ausg. Berlin). Hjorts større t. Gram. Mórinée's Mosaïque. Töpffer: Nouvelles Génévoises. Le petit Jeannot. Abraham's franske Gram. Mørk Hansens Kortf. Kirkehist. Det Nye Testament paa Græsk og paa Dansk. Bohrs Gammellist. Bohrs den nyere Tids Historie (sidste Udg.). Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. Et Atlas over den gamle Verden. Erslev: Den danske Stats Geographi. Lützens Begyndelsesgr. i Dyreriget. Vaupell: Planterigets Naturhistorie. Bergs Geometri (ny Udg.). Steens Algebra.

Afgangssclassen.

Cicero de oratore. Ciceros Taler (Madvigs Udg.) Livius, 3die Pentade. Tacitus Germania. Virgil (helst i en Udg. med Anmærkn.). Horats (Igl.). Flemmers Udv. af Sølvaldørens pros. Forf. Madvigs lat. Sprogl. Bojesens rom. Antiqv. Tregders Litteraturhistorie. Homer. (En Dialog af Plato.) Bergs Schema. Madvigs gr. Ordføiningslære. Gads Lærebog. Mørk Hansens Kortf. Kirkeh. Det Nye Testament paa Græsk og paa Dansk. Allens mindre Danmarkshistorie. Ingerslev og Holm: Den pelopon. Krig, efter Thukydid. Ingerslev: Det første Korstog. Bohrs Verdenshistorie. Schaarschmidt: Kleiner historisch-geographischer Atlas. Et Atlas over den gamle Verden. Holten: Læren om Naturens alm. Love. Steens Algebra. Mundts Stereometri (1862). Ramus: Trigonometri. Mundt: Grundtræk af Astronomien (1859).

Afgangsprøven for Studerende, 1ste og 2^{den} Deel.

- Skriftlig:** Mandag 23de Juni 9—1 Oversættelse fra Latin til Dansk, 4—8 Geometrisk Opgave; Onsdag 25de Juni 9—1 Latinsk Stil, 4—8 Tydsk Stil; Torsdag 26de Juni 9—1 Udarbejdelse i Modersmaalet, 4 8 Arithmetisk Opgave.
- Mundtlig:** Onsdag 2den Juli Kl. 10 Fransk (I), Kl. 4 Tydsk (II); Torsdag 3die Juli Kl. 10 Naturhistorie (I), Kl. 5 Fransk (II); Fredag 4de Juli Kl. 10 Geographi (I), Naturhistorie (II), Kl. 6 Græsk (I); Lørdag 5te Juli Kl. 10 Geographi (II), Kl. 4 Tydsk (I), Mathematik (I), Kl. 5 Græsk (II); Mandag 7de Juli Kl. 10 Latin (I), Kl. 4 Historie (II), Mathematik (II), Kl. 5 Græsk (III), Kl. 7 Religion (I); Tirsdag 8de Juli Kl. 10 Latin (II), Naturlære (I, II), Kl. 4 Historie (I), Mathematik (III), Kl. 5 Hebraisk, Kl. 7 Religion (III); Onsdag 9de Juli Kl. 8 Historie (III), Kl. 10 Latin (III), Kl. 4 Naturlære (I, III), Kl. 7 Religion (II).

Real-Afgangsprøven.

- Skriftlig:** Mandag 23 Juni 9—1 Udarbejdelse i Modersmaalet (Gjengivelse), 4—8 Regning; Onsdag 25de Juni 9—1 Geometri, 4—8 Tydsk Stil; Torsdag 26de Juni 9—1 Udarbejdelse i Modersmaalet (fri Afhandling), 4—8 Arithmetik; Fredag 27de Juni 9—1 Geometrisk Tegning, 4 8 Engelsk Stil.
- Mundtlig:** Onsdag 2den Juli Kl. 4 Historie og Geographi, Kl. 5 Engelsk; Torsdag 3die Juli Kl. 4 Mathematik; Fredag 4de Juli Kl. 4 Tydsk, Naturlære; Lørdag 5te Juli Kl. 8 Naturhistorie, Kl. 5 Fransk.

Den skriftlige Deel af Aarsprøven.

- Afgangssl.** (i Nr. 10.) Torsdag 10de Juli 7—10 Religionsafhandling, 4—7 Lat. Overs.; Fredag 11te Juli 7^{1/2}—10^{1/2} Historisk Afhandling, 4—7 Geometri; Lørdag den 12te Juli 7—10 Lat. Stil, 4—7 Arithmetik.
- Overgangssl.** (i Nr. 11.) Torsdag 10de Juli 7—10 Dansk Stil, 4—7 Geometri; Fredag 11te Juli 7—10 Latinsk Stil, 4—7 Arithmetik; Lørdag 12te Juli 7^{1/2}—10^{1/2} Latinsk Oversættelse.
- 3die stud. Cl.** (i Nr. 8.) Torsdag 10de Juli 7^{1/2}—10^{1/2} Tydsk Stil, 4—7 Græsk Oversættelse; Fredag 11te Juli 7—10 Dansk Stil, 4—7 Latinsk Oversættelse; Lørdag 12te Juli 7—10 Latinsk Stil, 4—7 Mathematik.
- 4de stud. Cl.** (i Nr. 8, men Arithmetik i Nr. 9.) Torsdag 10de Juli 11—2 Tydsk Stil; Fredag 11te Juli 10^{1/2}—1^{1/2} Latinsk Stil, 4^{1/2}—6^{1/2} Arithmetik; Lørdag 12te Juli 10^{1/2}—1^{1/2} Dansk Stil.

- 5te stud. Cl. Torsdag 10de Juli 10¹/₂—1¹/₂ Latinsk Stiil; Fredag 11te
(i Nr. 10, men Juli 11—2 Dansk Stiil; Løverdag 12te Juli 11—1 Arith-
Arithmetik i metik.
Nr. 16.)
- 1ste Realcl. Torsdag 10de Juli 7¹/₂—10¹/₂ Dansk Stiil (I), 11—2 Eng-
(i Nr. 13.) gelsk Stiil, 5—7 Regning; Fredag 11te Juli 7—10 Tydsk
Stiil, 10¹/₂—1 Tegning, 4—7 Mathematik; Løverdag 12te
Juli 7¹/₂—10¹/₂ Dansk Stiil (II), 11—12 Fransk Dictat.
- 2den Realecl. Torsdag 10de Juli 7—9 Dansk Stiil, 4¹/₂—6¹/₅ Arithme-
(i Nr. 11, men tik; Fredag 11te Juli 7—10 Tegning, 4—6 Engelsk Stiil;
Arithm. Reg- Løverdag 12te Juli 8—10 Tydsk Stiil, 10—11 Fransk
ning og Fransk Dictat, 4—6 Regning.
Dict. i Nr. 16.)
- 1ste Fælledscl. Løverdag 12te Juli 8—9 Engelsk Dictat, 9—11 Dansk
(i Nr. 17.) Stiil, 11—1 Tydsk eller Latinsk Stiil, 1—2¹/₂ Regning,
6—7¹/₂ (Realdisciplene) Arithmetik.
- 2den Fælledscl. Løverdag 12te Juli 8—9¹/₂ Tydsk Stiil, 9¹/₂—11 Reg-
(i Nr. 5.) ning, 11—12¹/₂ Dansk Stiil, 12¹/₂—1¹/₂ Engelsk Dictat.
- 1ste Undercl. Løverdag 12te Juli 8—9 Retskrivning, 9—10 Tydsk Dic-
(i Nr. 3.) tat, 10—11¹/₂ Regning.
- 2den Undercl. Løverdag 12te Juli 9¹/₂—11 Regning, 12¹/₂—1¹/₂ Ret-
(i Nr. 6.) skrivning.
- 3die Undercl. Løverdag 12te Juli 9¹/₂—11 Regning, 11—12 Retskrivning.
(i Nr. 7.)

(Proveskrivning er i alle vedkommende Classer udført i Skoleaarets sidste Skrivotimer.)

Den mundtlige Deel af Aarsprøven.

(I Klammer er tilføjet Numeret paa det Læseværelse, hvor Prøven afholdes; Nr. 1—7 er i Stuen, Nr. 8—16 paa anden Sal, Nr. 17 paa tredje Sal.

Naar ikke en heel Classe bliver overhørt under Eet, deles Disciplene efter deres Navnebogstaver.)

Afgangsslassen B—L.

(i Værelset Nr. 6, men i Nr. 9 Latin og Hebraisk.)

- Torsdag 17 Juli, 10—1 Latin, 6—8 Historie.
Fredag 18 —, 8—10 Religion, 10—11¹/₂ Hebraisk.
Løverdag 19 —, 6—8 Geometri.
Mandag 21 —, 8—10 Arithmetik, 4—6 Naturlære, 6—8 Græsk.

Afgangsslassen M—W.

(i Værelset Nr. 9.)

- Torsdag 17 Juli, 8—10 Historie, 10—1 Latin.
Fredag 18 —, 10—11¹/₂ Hebraisk, 4—6 Arithmetik.
Løverdag 19 —, 8—10 Religion, 10—12 Geometri, 6—8 Græsk.
Mandag 21 —, 6—8 Naturlære.

Overgangsclassen B-K.

(i Værelset Nr. 14.)

Torsdag	17 Juli,	4—6 Græsk, 6—8 Geometri.
Løverdag	19 —,	8—10 Latin.
Mandag	21 —,	12—2 Religion, 4—6 Historie, 6—8 Arithmetik.

Overgangsclassen L-V.

(i Værelset Nr. 16, men i Nr. 6 Historie.)

Torsdag	17 Juli,	12—2 Historie, 4—6 Latin, 6—8 Græsk.
Fredag	18 —,	12 ¹ / ₂ —2 ¹ / ₂ Geometri.
Løverdag	19 —,	8—10 Arithmetik.
Mandag	21 —,	6—8 Religion.

3die studerende Klasse B-L.

(i Værelset Nr. 6.)

Torsdag	17 Juli,	8—10 Tydsk, 10—12 Fransk, 4—6 Arithmetik.
Fredag	18 —,	10—12 Geometri, 12—2 Græsk, 4—6 Religion.
Løverdag	19 —,	8—10 Historie, 10—12 Naturhistorie, 4—6 Geographi.
Mandag	21 —,	10—12 Latin.

3die studerende Klasse N-O.

(i Værelset Nr. 2.)

Torsdag	17 Juli,	8—10 Latin, 4—6 Græsk.
Fredag	18 —,	8—10 Arithmetik, 4—6 Historie, 6—8 Naturhistorie.
Løverdag	19 —,	8—10 Religion, 10—12 Geographi, 4—6 Fransk.
Mandag	21 —,	8—10 Tydsk, 4—6 Geometri.

4de studerende Klasse A-Ha.

(i Værelset Nr. 9.)

Torsdag	17 Juli,	4—6 Fransk, 6—8 Naturhistorie.
Fredag	18 —,	8—10 Græsk, 12—2 Geometri, 6—8 Latin.
Løverdag	19 —,	12—2 Tydsk, 3 ¹ / ₂ —5 ¹ / ₂ Religion.
Mandag	21 —,	8—10 Historie, 10—12 Geographi, 4—6 Engelsk.

4de studerende Klasse Hå-S.

(i Værelset Nr. 8.)

Torsdag	17 Juli,	8—10 Tydsk, 4—6 Historie.
Fredag	18 —,	4—6 Latin, 6—8 Geometri.
Løverdag	19 —,	10—12 Religion, 12—2 Græsk, 6—8 Geographi.
Mandag	21 —,	8—10 Naturhistorie, 10—12 Fransk, 6—8 Engelsk.

5te studerende Klasse A.

(i Værelset Nr. 14.)

Torsdag	17 Juli,	9 ¹ / ₂ —11 Engelsk, 12 ¹ / ₂ —2 Religion.
Fredag	18 —,	8—9 ¹ / ₂ Tydsk, 9 ¹ / ₂ —11 Historie.
Løverdag	19 —,	10—11 ¹ / ₂ Latin, 11 ¹ / ₂ —1 Fransk, 4—5 ¹ / ₂ Geographi.
Mandag	21 —,	8—9 ¹ / ₂ Naturhistorie.

5te studerende Klasse B.

(i Værelset Nr. 16.)

Torsdag	17 Juli,	8—9 ¹ / ₂ Engelsk, 11—12 ¹ / ₂ Religion.
Fredag	18 —,	8—9 ¹ / ₂ Fransk, 4—5 ¹ / ₂ Historie, 5 ¹ / ₂ —7 Naturhistorie.
Løverdag	19 —,	10—11 ¹ / ₂ Tydsk, 11 ¹ / ₂ —1 Latin.
Mandag	21 —,	8—9 ¹ / ₂ Geographi.

1ste Realklasse.

(i Værelset Nr. 8.)

Torsdag	17 Juli,	10—11 ^{1/2} Tydsk,	6—7 ^{1/2} Historie.
Fredag	18 —,	8—9 ^{1/2} Geographi,	9 ^{1/2} —11 Fransk.
Løvedag	19 —,	8—9 ^{1/2} Engelsk,	4—5 ^{1/2} Naturlære.
Mandag	21 —,	12—1 ^{1/2} Mathematik,	4—5 ^{1/2} Naturhistorie.

2den Realklasse.

(i Værelset Nr. 17.)

Torsdag	17 Juli,	10—11 Religion,	11—12 Geometri,	7 ^{1/2} —8 ^{1/2} Historie.
Fredag	18 —,	11—12 Geographi.		
Løvedag	19 —,	1—2 Fransk,	4—5 Engelsk,	5—6 Tydsk.
Mandag	21 —,	9 ^{1/2} —10 ^{1/2} Naturhistorie.		

1ste Fælledsclassse A.

(i Værelset Nr. 17, men i Nr. 8 Latin og Engelsk.)

Torsdag	17 Juli,	11 ^{1/2} —1 ^{1/2} Latin,	12—1 ^{1/2} Fransk,	4 ^{1/2} —6 Religion.
Fredag	18 —,	8—9 ^{1/2} Historie,	11—1 Engelsk,	4—5 ^{1/2} Naturhistorie.
Løvedag	19 —,	6—7 ^{1/2} Tydsk.		
Mandag	21 —,	8—9 ^{1/2} Geographi.		

1ste Fælledsclassse B.

(i Værelset Nr. 17, men i Nr. 8 Latin og Engelsk.)

Torsdag	17 Juli,	11 ^{1/2} —1 ^{1/2} Latin,	6—7 ^{1/2} Religion.	
Fredag	18 —,	9 ^{1/2} —11 Geographi,	11—1 Engelsk,	5 ^{1/2} —7 Naturhistorie.
Løvedag	19 —,	9 ^{1/2} —11 Historie.		
Mandag	21 —,	4—5 ^{1/2} Fransk,	5 ^{1/2} —7 Tydsk.	

2den Fælledsclassse A.

(i Værelset Nr. 14.)

Torsdag	17 Juli,	8—9 ^{1/2} Tydsk,	11—12 ^{1/2} Engelsk.	
Fredag	18 —,	11—12 ^{1/2} Fransk,	12 ^{1/2} —2 Dansk,	4—5 ^{1/2} Historie,
		6—7 ^{1/2} Musiklære.		
Løvedag	19 —,	5 ^{1/2} —7 Geographi,	7—8 ^{1/2} Naturhistorie.	
Mandag	21 —,	9 ^{1/2} —11 Religion.		

2den Fælledsclassse B.

(i Værelset Nr. 16.)

Torsdag	17 Juli,	9 ^{1/2} —11 Tydsk,	12 ^{1/2} —2 Engelsk.	
Fredag	18 —,	9 ^{1/2} —11 Naturhistorie,	11—12 ^{1/2} Dansk.	
Løvedag	19 —,	4—5 ^{1/2} Religion,	5 ^{1/2} —7 Musiklære,	7—8 ^{1/2} Historie.
Mandag	21 —,	9 ^{1/2} —11 Geographi,	12—1 ^{1/2} Fransk.	

1ste Underclassse.

(i Værelset Nr. 2.)

Torsdag	17 Juli,	10—12 Dansk,	6—8 Naturhistorie.
Fredag	18 —,	10—12 Geographi,	12—2 Musiklære.
Løvedag	19 —,	6—8 Fransk.	
Mandag	21 —,	12—2 Tydsk,	6—8 Religion.

2den Underclassse.

(i Værelset Nr. 17.)

Torsdag	17 Juli,	8 ^{1/2} —10 Dansk.	
Fredag	18 —,	12—1 ^{1/2} Geographi.	
Løvedag	19 —,	11—12 ^{1/2} Tydsk.	
Mandag	21 —,	11—12 ^{1/2} Religion,	7—8 ^{1/2} Naturhistorie.

3die Underklasse.
(i Værelset Nr. 2.)

Torsdag 17 Juli, 12—1 Dansk.

Løverdags 19 —, 12—1 Geographi, 1—2 Religion.

Forberedelsesklassen.
(i Værelset Nr. 6.)

Fredag 18 Juli, 6—7 Regning.

Løverdags 19 —, 12¹/₂—1¹/₂ Dansk.

Skoleundervisningen ophører for Afgangsklassen, Overgangsklassen, 3die, 4de og 5te studer. samt 1ste og 2den Realclasser Løverdags Middag den 5te Juli, — for 1ste og 2den Fælledsclasser samt 1ste, 2den og 3die Underklasse Fredag Middag den 11te Juli, — for Forberedelsesklassen Mandag Middag den 14de Juli.

Til at overvære den mundtlige Prøve indbydes Enhver, der har Interesse for Skolen.

Liste over Udfaldet vil være fremhængt fra 1ste August.

Nye Disciple prøves, Kl. 10, Mandag den 14de Juli og Tirsdag den 22de Juli. (Udenbyes tillige Fredag den 22de August Kl. 10.)

Fredag den 22de August Kl. 8 begynder Undervisningen i det nye Skoleaar.
